

České vydání

Právní předpisy

Svazek 59

4. března 2016

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2016/300 ze dne 29. února 2016, kterým se stanoví funkční požitky osob zastávajících vysokou veřejnou funkci v Unii 1
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/301 ze dne 30. listopadu 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o regulační technické normy ohledně schvalování a zveřejňování prospektu a šíření inzerátů, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ⁽¹⁾ 13
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/302 ze dne 25. února 2016 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 21
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/303 ze dne 1. března 2016 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Pane Toscano (CHOP)) 24
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/304 ze dne 2. března 2016 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (ZTS)) 28
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/305 ze dne 3. března 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 37/2010, pokud jde o látku „gentamicin“ ⁽¹⁾ 35
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/306 ze dne 3. března 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1283/2014 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých potrubních tvarovek ze železa nebo oceli pocházejících z Korejské republiky a Malajsie po prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 38
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/307 ze dne 3. března 2016, kterým se po dvě stě čtyřicáté třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá 45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/308 ze dne 3. března 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	48
--	----

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/309 ze dne 26. listopadu 2015 o rovnocennosti režimu dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami platného na Bermudách s režimem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES a o změně rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290	50
★ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/310 ze dne 26. listopadu 2015 o rovnocennosti solventnostního režimu pro pojišťovny a zajišťovny platného v Japonsku s režimem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES	55

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/300

ze dne 29. února 2016,

kterým se stanoví funkční požitky osob zastávajících vysokou veřejnou funkci v Unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 243 a čl. 286 odst. 7 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada stanoví platy, náhrady a důchody osob zastávajících vysokou veřejnou funkci v Unii (dále jen „osoby zastávající veřejnou funkci“), včetně předsedy Evropské rady ⁽¹⁾, předsedy a členů Komise ⁽²⁾, vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ⁽³⁾, předsedů, soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie a vedoucích jejich soudních kanceláří ⁽⁴⁾, předsedy a členů Účetního dvora ⁽⁵⁾ a generálního tajemníka Rady ⁽⁶⁾, jakož i veškeré náhrady poskytované místo odměny.
- (2) Je vhodné, aby funkční požitky a další dávky vyplácené osobám zastávajícím veřejnou funkci odpovídaly vysoké odpovědnosti spojené s jejich úkoly, a proto se tyto funkční požitky a další dávky mohou lišit od odměn, které jsou uvedeny ve služebním řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).
- (3) S cílem zohlednit institucionální vývoj v Unii a modernizovat strukturu funkčních požitků je nicméně vhodné provést u stávajících funkčních požitků a dalších dávek vyplácených osobám zastávajícím veřejnou funkci určité úpravy spočívající zejména v tom, že se podle potřeby zohlední změny zavedené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ⁽⁷⁾ (dále jen „služební řád“). S ohledem na reformy služebního řádu je nezbytné provést několik změn v nařízení č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom. Podobně je třeba s ohledem na reformy služebního řádu aktualizovat i nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77 ⁽⁸⁾. Vzhledem k počtu podstatných změn nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77 a nařízení č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom, která

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/909/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se stanoví pracovní podmínky předsedy Evropské rady (Úř. věst. L 322, 9.12.2009, s. 35).

⁽²⁾ Nařízení Rady č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom ze dne 25. července 1967 o platových poměrech předsedy a členů Komise, předsedy, soudců, generálních advokátů a vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora, předsedy, členů a vedoucího soudní kanceláře Tribunálu a předsedy, členů a vedoucího soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. L 187, 8.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2009/910/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se stanoví pracovní podmínky vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (Úř. věst. L 322, 9.12.2009, s. 36).

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77 ze dne 18. října 1977 o platových poměrech členů Účetního dvora (Úř. věst. L 268, 20.10.1977, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2009/912/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se stanoví pracovní podmínky generálního tajemníka Rady Evropské unie (Úř. věst. L 322, 9.12.2009, s. 38).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 15).

⁽⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 5.

upravují funkční požitky různých osob zastávajících veřejnou funkci, je z důvodu srozumitelnosti, transparentnosti a řádné legislativní praxe vhodné obě nařízení sloučit.

- (4) Aby byla v oblasti odměňování zachována rovnováha mezi zaměstnanci Unie a osobami zastávajícími v Unii veřejnou funkci, je vhodné vložit opatření s cílem sladit v příslušných situacích zacházení s osobami zastávajícími veřejnou funkci a se zaměstnanci Unie, na které se již vztahuje modernizovaná struktura odměn, například pokud jde o automatickou aktualizaci příspěvků, dávek a náhrad a možnost účastnit se společného systému zdravotního pojištění, a to i po skončení funkčního období.
- (5) Dále je vhodné upravit důchodovou sazbu za rok služby a přizpůsobit důchodový věk změnám služebního řádu a příslušné sazbě za rok služby, jež se stanoví s odkazem na služební řád, s cílem zajistit automatické úpravy s ohledem na budoucí změny služebního řádu.
- (6) Další změny by měly zajistit, aby trvání nároku osob, které dříve zastávaly veřejnou funkci, na měsíční přechodný příspěvek přímo odpovídalo délce výkonu funkce. Tento nárok by však neměl trvat méně než šest měsíců a déle než dva roky s tím, že účelem přechodného příspěvku pro osoby zastávající veřejnou funkci je zajistit jim po omezenou dobu po skončení jejich funkčního období určitou úroveň finančního zabezpečení, dokud nenastoupí do dalšího placeného zaměstnání s podobným platovým ohodnocením nebo nezískají jiný zdroj příjmů, jako je vlastní důchod.
- (7) Je rovněž vhodné sjednotit příspěvky a náhradu výdajů vyplácené po nástupu do funkce a po odchodu z funkce s příspěvky a náhradami vyplácenými úředníkům a dalším zaměstnancům podle služebního řádu, přičemž tam, kde je to nutné, je třeba umožnit určitou flexibilitu, zejména v případě náhrady výdajů na stěhování, která zohledňuje reprezentativní úlohu osob zastávajících veřejnou funkci.
- (8) Je nezbytné sjednotit podmínky pojistného krytí v rámci zdravotního pojištění, které se vztahují na osoby, jež zastávají nebo dříve zastávaly veřejnou funkci, s podmínkami pojistného krytí vztahujícími se na úředníky a další zaměstnance podle článků 72 a 73 služebního řádu.
- (9) Vzhledem k tomu, že pravidla stanovená v nařízení č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom, nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77 a rozhodnutích 2009/909/EU, 2009/910/EU a 2009/912/EU, s výjimkou jeho článku 5, by měla být nahrazena pravidly stanovenými tímto nařízením, je ze stejných důvodů třeba uvedené akty zrušit, aniž je dotčena jejich další použitelnost na všechny osoby zastávající veřejnou funkci, na které se vztahuje jeden či více z těchto aktů a jejichž funkční období právě probíhá nebo skončilo přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na tyto osoby zastávající vysokou veřejnou funkci v Unii (dále jen „osoby zastávající veřejnou funkci“):

- a) předsedu Evropské rady;
- b) předsedu a členy Evropské komise, včetně vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku;
- c) předsedu, členy a vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora Evropské unie, včetně předsedů, členů a vedoucích soudní kanceláře Tribunálu a specializovaných soudů;

d) generálního tajemníka Rady;

e) předsedu a členy Účetního dvora.

2. Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby zastávající veřejnou funkci, které jsou jmenovány nebo opětovně jmenovány s účinkem ode dne 4. března 2016.

3. Pro účely tohoto nařízení se nemanželské partnerství považuje za manželství, pokud byly splněny všechny podmínky uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. c) přílohy VII služebního řádu. Nesezdaný partner osoby, která zastává či dříve zastávala veřejnou funkci, se v rámci systému zdravotního pojištění považuje za manžela nebo manželku této osoby, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. c) bodech i), ii) a iii) uvedeného článku.

KAPITOLA II

ODMĚŇOVÁNÍ

Článek 2

Platy

Osoby zastávající veřejnou funkci mají ode dne nástupu do funkce až do posledního dne měsíce, ve kterém přestanou funkci vykonávat, nárok na základní plat rovnající se částce, která je výsledkem použití následujících procentních sazeb na základní plat úředníka Unie ve třetím platovém stupni platové třídy 16:

Plat						
Orgán	Předseda	Místopředseda	Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku	Člen	Vedoucí soudní kanceláře	Generální tajemník
Evropská rada	138 %					
Rada						100 %
Evropská komise	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Soudní dvůr	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Tribunál	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
specializované soudy	104 %			100 %	90 %	
Účetní dvůr	115 %			108 %		

Článek 3

Daň ve prospěch Unie – Solidární odvod

1. Na osoby zastávající veřejnou funkci se použije nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ^(*).

^(*) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společenství (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 8.).

2. Na osoby zastávající veřejnou funkci se použije přiměřeně článek 66a služebního řádu.

KAPITOLA III

PŘÍSPĚVKY, DÁVKY A NÁHRADY VÝDAJŮ

Článek 4

Příspěvky na zařízení a znovuu sídlení – Náklady na stěhování a cestovní výdaje

Osoby zastávající veřejnou funkci mají nárok na:

- a) příspěvek na zařízení při nástupu do funkce podle článku 5 přílohy VII služebního řádu, který se použije obdobně;
- b) příspěvek na znovuu sídlení při odchodu z funkce podle čl. 24 odst. 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, který se použije obdobně;
- c) náhradu cestovních výdajů, které vznikly jim a jejich rodinným příslušníkům,
 - a
- d) náhradu výdajů spojených se stěhováním jejich osobních věcí a nábytku, včetně nákladů na pojištění běžných rizik, jako jsou krádež, poškození nebo požár, až do výše stanovené pro úředníky orgánu, do něhož jsou osoby zastávající veřejnou funkci jmenovány, podle článku 9 přílohy VII služebního řádu. Při předložení faktur mohou orgány stanovit výjimky pro náhradu skutečných výdajů spojených se stěhováním, která v žádném případě nesmí překročit strop stanovený příslušnými orgány pro své zaměstnance o více než 50 %.

Při opětovném jmenování nemají osoby zastávající veřejnou funkci nárok na žádný z příspěvků stanovených v tomto článku. Tento nárok jim nevzniká ani v případě jmenování nebo zvolení do veřejné funkce v jiném orgánu Unie, pokud má daný orgán sídlo ve městě, ve kterém tyto osoby musely z důvodu své funkce bydlet již předtím, a pokud v době tohoto nového jmenování či zvolení se ještě znovu neusídlily jinde.

Článek 5

Příspěvek na bydlení

Osoby zastávající veřejnou funkci mají ode dne nástupu do funkce až do posledního dne měsíce, ve kterém přestanou funkci vykonávat, nárok na příspěvek na bydlení ve výši 15 % jejich základního platu.

Článek 6

Rodinné přídavky

Osoby zastávající veřejnou funkci mají ode dne nástupu do funkce až do posledního dne měsíce, ve kterém přestanou funkci vykonávat, nárok na rodinné přídavky stanovené obdobně podle článku 67 služebního řádu a článků 1 až 3 přílohy VII uvedeného řádu.

Článek 7

Příspěvek na reprezentaci

Osoby zastávající veřejnou funkci pobírají měsíční příspěvek na reprezentaci ve výši v eurech:

Orgán	Předseda	Místopředseda	Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku	Člen	Vedoucí soudní kanceláře
Evropská rada	1 418,07				
Evropská komise	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Soudní dvůr	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Tribunál	607,71	573,98		554,17	471,37
specializované soudy	554			500	400

Článek 8

Funkční příplatek

Kromě příspěvků a přídavků uvedených v článcích 4 až 7 pobírají předsedové senátů Soudního dvora Evropské unie a první generální advokát během svého funkčního období navíc zvláštní měsíční funkční příplatek ve výši v eurech stanovené v této tabulce:

Funkční příplatek		
Soudní dvůr	Tribunál	specializované soudy
předsedové senátů a první generální advokát	předsedové senátů	předsedové senátů
810,74	739,47	500

Článek 9

Výdaje při služební cestě

Osoby zastávající veřejnou funkci, které musí v rámci výkonu své funkce cestovat mimo sídlo orgánu, pro nějž pracují, mají nárok na:

- náhradu cestovních výdajů;
- náhradu výdajů za hotel (pouze pokoj, služby a poplatky);
- denní příspěvek ve výši 105 % denního příspěvku stanoveného ve služebním řádu za každý celý den trvání služební cesty.

Článek 10

Přechodný příspěvek

1. Osoba zastávající veřejnou funkci pobírá od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž přestala funkci vykonávat, měsíční přechodný příspěvek. Doba trvání nároku na měsíční přechodný příspěvek se rovná délce výkonu služby. Tato doba však nesmí být kratší než šest měsíců ani delší než dva roky.

Výše tohoto příspěvku se stanoví na základě základního platu, který osoba zastávající veřejnou funkci pobírala v okamžiku odchodu z funkce, a činí:

- 40 %, pokud uvedená doba služby nepřesahuje dva roky,
- 45 %, pokud je uvedená doba delší než dva roky, avšak nepřesahuje tři roky,
- 50 %, pokud je uvedená doba delší než tři roky, avšak nepřesahuje pět let,
- 55 %, pokud je uvedená doba delší než pět let, avšak nepřesahuje deset let,
- 60 %, pokud je uvedená doba delší než deset let, avšak nepřesahuje patnáct let,
- 65 %, pokud je uvedená doba delší než patnáct let.

2. Nárok na přechodný příspěvek zaniká, pokud osoba, která dříve zastávala veřejnou funkci, je opětovně jmenována do funkce v některém z orgánů Unie, je zvolena do Evropského parlamentu, dosáhne důchodového věku podle článku 11 nebo zemře. V případě opětovného jmenování nebo zvolení do Evropského parlamentu se příspěvek vyplácí až do dne nástupu do funkce a v případě úmrtí je poslední platba vyplacena za měsíc, ve kterém k úmrtí došlo.

3. Pokud osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci, začnou v době, během níž mají nárok na měsíční přechodný příspěvek, vykonávat výdělečnou činnost, odečte se od tohoto příspěvku částka, o kterou jejich hrubý měsíční příjem (tj. příjem před zdaněním) spolu s příspěvkem podle odstavce 1 tohoto článku převyšuje příjem před zdaněním, který pobíraly jako osoby zastávající veřejnou funkci v činné službě podle článků 2, 5 a 6. Při výpočtu výše příjmu z nové výdělečné činnosti se zohlední všechny formy příjmů, s výjimkou náhrad výdajů.

4. Ke dni odchodu z funkce, dále k 1. lednu každého následujícího roku a v případě každé změny finanční situace předloží osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci, předsedovi orgánu, kde byly předtím zaměstnány, prohlášení o všech formách příjmu z jejich výdělečné činnosti, s výjimkou náhrad výdajů.

Uvedené prohlášení je činěno v dobré víře a má důvěrnou povahu. Údaje v něm obsažené mohou být použity pouze pro účely tohoto nařízení a nesmějí být sdělovány třetím osobám.

Vedlejší příjmy, jež osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci, oprávněně pobíraly v průběhu své činné služby, se od přechodného příspěvku neodečítají.

5. Osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci a mají nárok na přechodný příspěvek, mají rovněž nárok na rodinné přídatky podle článku 6, pokud splňují podmínky stanovené v uvedeném článku.

KAPITOLA IV

DŮCHODY

Článek 11

Důchodový věk

1. Osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci, mají po odchodu z funkce nárok na doživotní důchod, který se vyplácí ode dne, kdy dosáhnou důchodového věku stanoveného v článku 77 služebního řádu, který se použije přiměřeně.

2. Osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci, mohou nicméně požádat o dřívější čerpání tohoto důchodu, nejdříve však šest let před dosažením věku uvedeného v odstavci 1. V takovém případě se na důchod v okamžiku žádosti uplatní tyto koeficienty:

v rozmezí od šesti do čtyř let dříve	0,70
v rozmezí od méně než čtyř do tří let dříve	0,75
v rozmezí od méně než tří do dvou let dříve	0,80
v rozmezí od méně než dvou let do jednoho roku dříve	0,87
méně než jeden rok dříve	0,95

Článek 12

Důchod

Ustanovení čl. 77 druhého pododstavce první věty služebního řádu se použije přiměřeně. Výše důchodu se rovná dvojnásobku sazby uvedené v čl. 77 druhém pododstavci druhé větě služebního řádu použité na základní plat naposledy pobíraný za každý celý rok ve funkci a jedné dvanáctině uvedené částky za každý dokončený měsíc.

Pokud dotčené osoby zastávající veřejnou funkci vykonávaly v orgánech Unie různé funkce, je plat, který se bere v úvahu pro vyměření jejich důchodu, přímo úměrný době, po kterou vykonávaly každou z těchto funkcí.

Článek 13

Rozpočtové krytí

Výplata dávek v rámci důchodového systému podle tohoto nařízení se zahrnuje do souhrnného rozpočtu Unie. Členské státy společně ručí za výplatu těchto dávek v souladu s klíčem stanoveným pro financování takových výdajů.

KAPITOLA V

USTANOVENÍ V SOCIÁLNÍ OBLASTI

Článek 14

Zdravotní postižení

Osoby zastávající veřejnou funkci, které se staly plně invalidními a nemohou svoji funkci dále vykonávat a které z těchto důvodů odstoupí nebo jsou nuceny odstoupit, mají ode dne odstoupení nebo nuceného odstoupení nárok na tyto dávky:

- je-li invalidita uznána za trvalou, na doživotní důchod vypočtený podle článku 12, který nesmí být nižší než 30 % naposledy pobíraného základního platu. Pokud pracovní neschopnost nastala v důsledku zdravotního postižení nebo nemoci, které vznikly při výkonu funkce, mají nárok na maximální výši důchodu;
- je-li invalidita dočasná, po dobu jejího trvání na důchod ve výši 60 % naposledy pobíraného základního platu, pokud zdravotní postižení nebo nemoc vznikly při výkonu funkce, a ve výši 30 % v ostatních případech. Pokud příjemce takového invalidního důchodu dosáhne důchodového věku uvedeného v článku 11 anebo pokud je invalidní důchod vyplácen po dobu sedmi let, nahradí se doživotním důchodem vypočteným v souladu s článkem 12.

Článek 15

Zdravotní pojištění a jiné formy pojištění a dávky

1. Na osoby zastávající veřejnou funkci se použijí přiměřeně články 72 a 73 služebního řádu. Osoby zastávající veřejnou funkci, které mají nárok na dávky podle článku 72 služebního řádu, oznámí výši jakýchkoli výdajů, které jim byly nahrazeny nebo jejichž náhradu mohou požadovat pro sebe nebo pro osoby zahrnuté do jejich pojištění v rámci jakéhokoli jiného systému zdravotního pojištění stanoveného právním předpisem. Pokud celková částka, kterou by získaly formou náhrady, převyšuje částku náhrad podle čl. 72 odst. 1 služebního řádu, odečte se tento rozdíl od částky, která má být nahrazena podle čl. 72 odst. 1 služebního řádu, s výjimkou náhrad získaných na základě soukromého doplňkového systému zdravotního pojištění, který pokrývá tu část výdajů, která se v rámci systému zdravotního pojištění Unie nenahrazuje.
2. Osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci a jimž jsou poskytovány dávky v rámci důchodového systému stanoveného v článku 12 tohoto nařízení, přechodný příspěvek stanovený v článku 10 tohoto nařízení nebo dávky v rámci systému invalidního důchodu stanoveného v článku 14 tohoto nařízení, mohou požádat, aby se na ně vztahovalo rovněž zdravotní pojištění podle článku 72 služebního řádu, jak je vymezeno v odstavci 1 tohoto článku.
3. Osoby, které dříve zastávaly veřejnou funkci a jimž nejsou poskytovány dávky v rámci důchodového systému stanoveného v článku 12 tohoto nařízení, přechodný příspěvek stanovený v článku 10 tohoto nařízení ani dávky v rámci systému invalidního důchodu stanoveného v článku 14 tohoto nařízení, mohou požádat, aby se na ně vztahovalo zdravotní pojištění podle článku 72 služebního řádu, jak je vymezeno v odstavci 1 tohoto článku, za podmínky, že nevykonávají výdělečnou činnost. Zaplatí pak příspěvky, které jsou pro takové krytí nezbytné, v plné výši. Tyto příspěvky se vypočtou z částky měsíčního přechodného příspěvku podle článku 10 tohoto nařízení, přičemž se náležitě zohlední následné aktualizace této částky.
4. Na osoby zastávající veřejnou funkci se použijí přiměřeně články 74 a 75 služebního řádu, které mimo jiné stanoví příspěvek při narození dítěte a příspěvek v případě úmrtí.

Článek 16

Úmrtí v průběhu činné služby

Pokud osoba zastávající veřejnou funkci zemře během svého funkčního období, mají pozůstalý manžel nebo manželka nebo vyživované děti do konce třetího měsíce po měsíci úmrtí nárok na příjmy, na které by osoba zastávající veřejnou funkci měla nárok podle článků 2, 5 a 6.

Článek 17

Postoupení práv

Způsobí-li třetí strana zdravotní postižení nebo úmrtí osoby zastávající veřejnou funkci, přechází právo dotčené osoby zastávající veřejnou funkci nebo jejich právních nástupců podat návrh na zahájení soudního řízení proti této třetí straně na Unii v mezích závazků, které Unii z důchodového systému vyvstanou.

Článek 18

Pozůstalostní důchod

1. Pozůstalý manžel nebo manželka a děti vyživované v době úmrtí osoby, která zastává nebo dříve zastávala veřejnou funkci a v okamžiku úmrtí již měla důchodová práva, mají nárok na pozůstalostní důchod.

Tento důchod se rovná procentnímu podílu důchodu náležejícího podle článku 12 osobě, která zastává nebo dříve zastávala veřejnou funkci, v den jejího úmrtí, a to:

pro pozůstalého manžela nebo manželku	60 %
pro každé jednostranně osiřelé dítě	10 %
pro každé oboustranně osiřelé dítě	20 %

Pokud však osoby zastávající veřejnou funkci zemřou v průběhu svého funkčního období:

- činí pozůstalostní důchod pozůstalého manžela nebo manželky 36 % základního platu pobíraného v době úmrtí,
- nesmí být pozůstalostní důchod prvního sirotka bez obou rodičů nižší než 12 % základního platu pobíraného v době úmrtí. Pokud zůstane více sirotek bez obou rodičů, rozdělí se celková částka pozůstalostního důchodu mezi tyto sirotky rovným dílem.

2. Celková částka těchto pozůstalostních důchodů nepřesáhne částku důchodu osoby, která zastává nebo dříve zastávala veřejnou funkci, podle níž jsou vyměřené. Nejvyšší pozůstalostní důchody, které mohou být přiznány, se popřípadě rozdělí mezi oprávněné osoby v souladu s procentními podíly uvedenými v odstavci 1.

3. Pozůstalostní důchody se poskytují od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po dni úmrtí. Pokud se však použije článek 16, vzniká nárok na tyto důchody až od prvního dne čtvrtého měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k úmrtí.

4. Nárok na pozůstalostní důchod zaniká na konci kalendářního měsíce, ve kterém oprávněná osoba zemře. Nárok na sirotčí důchod zaniká rovněž na konci měsíce, ve kterém dítě dosáhne věku 21 let. Tento nárok se však prodlouží po dobu vzdělávání nebo odborné přípravy dítěte, nejdéle však do konce měsíce, ve kterém dítě dosáhne věku 25 let.

Důchod se nadále vyplácí sirotkovi, který si z důvodu nemoci nebo zdravotního postižení nemůže vydělávat na živobytí.

5. Pokud osoba, která dříve zastávala veřejnou funkci, uzavře manželství a ke dni sňatku již má důchodová práva podle tohoto nařízení, nemají manželka či manžel ani děti z tohoto manželství nárok na pozůstalostní důchod, ledaže byl sňatek uzavřen nejméně pět let před úmrtím osoby, která dříve zastávala veřejnou funkci.

6. Nárok pozůstalého manžela nebo manželky na pozůstalostní důchod zaniká uzavřením nového manželství. Pozůtalý manžel nebo manželka má pak nárok na okamžité vyplacení jednorázové částky ve výši dvojnásobku ročního pozůstalostního důchodu.

7. Pokud osoby zastávající veřejnou funkci zanechají pozůstalého manžela nebo manželku a rovněž sirotky z předchozího manželství nebo jiné osoby oprávněné z předchozího manželství anebo sirotky z jiných manželství, rozdělí se celkový důchod obdobně podle článků 22, 27 a 28 přílohy VIII služebního řádu.

8. Pozůtalý manžel nebo manželka a vyživované děti osob zastávajících veřejnou funkci mají nárok na dávky v nemoci v rámci systému sociálního zabezpečení stanoveného ve služebním řádu.

Tito pozůstalí oznámí výši jakýchkoli výdajů, které jim byly nahrazeny nebo jejichž náhradu mohou požadovat pro sebe nebo pro osoby zahrnuté do jejich pojištění v rámci jakéhokoli jiného systému zdravotního pojištění stanoveného právním předpisem. Pokud celková částka, kterou by získaly formou náhrady, převyšuje částku náhrad podle čl. 72 odst. 1 služebního řádu, odečte se tento rozdíl od částky, která má být nahrazena podle čl. 72 odst. 1 služebního řádu, s výjimkou náhrad získaných na základě soukromého doplňkového systému zdravotního pojištění, který pokrývá tu část výdajů, která se v rámci systému zdravotního pojištění Unie nenahrazuje.

KAPITOLA VI

AKTUALIZACE A METODY VÝPOČTU

Článek 19

Aktualizace příspěvků a důchodů

Příspěvky a příplatky uvedené v článcích 7 a 8 tohoto nařízení a důchodové dávky stanovené v článcích 12, 14 a 18 tohoto nařízení se aktualizují o částku aktualizace vyplývající z použití článku 65 služebního řádu a jeho přílohy XI, které se použijí přiměřeně.

Toto ustanovení se vztahuje na důchodové dávky osob zastávajících veřejnou funkci, jejichž funkční období právě probíhá nebo skončilo před 4. březnem 2016.

Článek 20

Opravné koeficienty

Základní platy uvedené v článku 2 tohoto nařízení, příspěvky uvedené v článku 5 tohoto nařízení a rodinné přídatky uvedené v článku 6 tohoto nařízení se v případě potřeby upraví v souladu s článkem 64 služebního řádu.

Článek 21

Zákaz kumulace

Přechodný příspěvek stanovený v článku 10, důchod stanovený v článku 12 a důchody stanovené v článku 14 nesmí táž osoba pobírat současně. Pokud osobě zastávající veřejnou funkci vznikne současně nárok na dávku podle dvou nebo více z uvedených ustanovení, použije se pouze to ustanovení, které je pro žadatele nejvýhodnější. Nárok na přechodný příspěvek však zaniká, jakmile osoba zastávající veřejnou funkci dosáhne důchodového věku stanoveného v článku 11.

KAPITOLA VII

ZPŮSOBY VÝPLATY

Článek 22

Místo a provádění výplaty

1. Výplata částek poskytovaných podle článků 2, 4, 5, 6, 7, 15 a 16 se provádí v zemi, v níž osoba zastávající veřejnou funkci plní své pracovní povinnosti, a v méně této země, nebo na žádost této osoby v eurech, na bankovní účet v Unii.
2. Na osoby zastávající veřejnou funkci se použije obdobně čl. 17 odst. 2 až 4 přílohy VII služebního řádu.
3. Na částky poskytované podle článků 10, 12, 14 a 18 se nepoužijí žádné opravné koeficienty. Příjemcům s bydlištěm v Unii se tyto částky vyplácejí v eurech na bankovní účet v Unii.

Příjemcům s bydlištěm mimo Unii se důchody vyplácejí v eurech na bankovní účet v Unii nebo v zemi bydliště. Výjimečně mohou být důchody vypláceny v cizí měně v zemi bydliště důchodce, přičemž převod se provádí na základě nejaktuálnějšího směnného kurzu používaného při plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Ztráta nároku

Osoby zastávající veřejnou funkci, které byly v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy z důvodu vážného pochybení z této funkce odvolány, mohou v důsledku toho ztratit nárok na přechodný příspěvek nebo důchod. To se však nevztahuje na jejich oprávněné osoby.

Článek 24

Ustanovení o účasti – Přejímací ustanovení

1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 2, mohou osoby, které zastávají nebo zastávaly veřejnou funkci před 4. březnem 2016, požádat, aby se na ně vztahoval článek 15. Tato žádost musí být podána ve lhůtě šesti měsíců ode dne 4. března 2016.
2. Články 20, 24 a 25 a první věta článku 24a přílohy XIII služebního řádu se použijí obdobně na příjemce částek poskytovaných podle článků 10, 11, 12, 14 a 18 tohoto nařízení. Místo data 1. ledna 2014 uvedeného v článku 24a přílohy XIII služebního řádu se však použije datum 4. března 2016.

Článek 25

Zrušující ustanovení a ustanovení zůstávající v platnosti

1. Zrušují se následující akty, aniž je dotčena jejich další použitelnost na osoby zastávající veřejnou funkci, jejichž funkční období probíhá k 4. březnu 2016 nebo skončilo před tímto dnem:
 - a) nařízení č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom;
 - b) nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 2290/77;
 - c) rozhodnutí 2009/909/EU;
 - d) rozhodnutí 2009/910/EU;
 - e) rozhodnutí 2009/912/EU, s výjimkou článku 5.
2. Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení.
3. Nařízení Rady (EHS) č. 63 ⁽¹⁰⁾, nařízení Rady (ESAE) č. 14 ⁽¹¹⁾, rozhodnutí Zvláštní rady ministrů Evropského společenství uhlí a oceli ze dne 22. května 1962 ⁽¹²⁾ a nařízení Rad (EHS) č. 62, (ESAE) č. 13 (ESAE) ⁽¹³⁾, s výjimkou článku 20, se zrušují.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Rady č. 63 o platových poměrech členů Komise (Úř. věst. 62, 19.7.1962, s. 1724/62).

⁽¹¹⁾ Nařízení Rady č. 14 o platových poměrech členů Komise (Úř. věst. 62, 19.7.1962, s. 1730/62).

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Zvláštní rady ministrů Evropského společenství uhlí a oceli o platových poměrech členů Vysokého úřadu (Úř. věst. 62, 19.7.1962, s. 1734/62).

⁽¹³⁾ Nařízení Rad č. 62/EHS, č. 13/ESAE o platových poměrech členů Soudního dvora (Úř. věst. 62, 19.7.1962, s. 1713/62).

4. Rozhodnutí Zvláštní rady ministrů Evropského společenství uhlí a oceli ze dne 13. a 14. října 1958 zůstává v platnosti.

Článek 26

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29. února 2016.

Za Radu

předseda

H.G.J. KAMP

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2016/301**ze dne 30. listopadu 2015,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o regulační technické normy ohledně schvalování a zveřejňování prospektu a šíření inzerátů, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 809/2004****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 7 třetí pododstavec, čl. 14 odst. 8 třetí pododstavec a čl. 15 odst. 7 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2003/71/ES harmonizovala požadavky na sestavování, schvalování a šíření prospektů. V zájmu důsledné harmonizace a zohlednění technického vývoje na finančních trzích je nezbytné tyto požadavky upřesnit, zejména pak v souvislosti s postupem schvalování a zveřejňování prospektu a s informacemi, včetně inzerátů, které jsou nad rámec prospektu o dané nabídce nebo přijetí k obchodování šířeny.
- (2) Proces přezkumu a schvalování prospektu má opakující se charakter, pokud je k rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu o schválení prospektu zapotřebí, aby emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, prováděli opakované analýzy a vypracovávali návrh prospektu s cílem zajistit, aby prospekt plnil požadavky na úplnost včetně soustavnosti a srozumitelnosti uvedených informací. Má-li být emitentům, předkladatelům nabídky nebo osobám, které žádají o přijetí k obchodování, poskytnuta větší jistota, je nutno blíže vymezit dokumenty, jež by měly být příslušným vnitrostátním orgánům v jednotlivých fázích cyklu schvalování prospektu předkládány.
- (3) Návrh prospektu by měl být příslušnému vnitrostátnímu orgánu předkládán vždy v elektronickém formátu, který umožňuje vyhledávání, a elektronickými prostředky, jež jsou pro tento orgán přijatelné. Takovýto formát příslušným vnitrostátním orgánům umožňuje vyhledávat v prospektu určité pojmy či slova, čímž napomáhá rychlejší kontrole a přispívá k efektivnímu přezkumu v krátké lhůtě.
- (4) S výjimkou prvního návrhu prospektu je nezbytné, aby každý návrh prospektu, který je příslušnému vnitrostátnímu orgánu předložen, přesně uváděl změny oproti předchozímu předloženému návrhu a aby objasňoval, jak tyto změny řeší případnou neúplnost, o níž byl předkládající subjekt příslušným vnitrostátním orgánem uvědomen. Každé podání návrhu prospektu určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu by mělo obsahovat jak znění návrhu s vyznačením veškerých změn oproti předchozímu předloženému návrhu, tak znění bez vyznačení těchto změn.
- (5) V případech, kdy údajové položky uvedené v příslušných přílohách nařízení Komise (ES) č. 809/2004⁽²⁾ nejsou použitelné anebo nejsou vzhledem k povaze emise či emitenta v případě konkrétního prospektu relevantní, měly by být pro příslušný vnitrostátní orgán zvlášť uvedeny, tak aby byly během přezkumu minimalizovány prodlevy.
- (6) V případech, kdy je příslušnému vnitrostátnímu orgánu zřejmé, že emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování, není s to splnit požadavky režimu prospektu, měl by být tento orgán v zájmu efektivního využívání zdrojů oprávněn přezkum ukončit, aniž by prospekt schválil.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o údaje obsažené v prospektech, úpravu prospektů, uvádění údajů ve formě odkazu, zveřejňování prospektů a šíření inzerátů (Úř. věst. L 149, 30.4.2004, s. 1).

- (7) Jsou-li prospekty včetně konečných podmínek zveřejňovány elektronicky, je zajištěno, aby investoři měli k údajům v nich obsaženým rychlý a snadný přístup. Snadné dostupnosti prospektů brání požadavky, aby investoři za účelem přístupu k nim akceptovali prohlášení o omezení právní odpovědnosti, uhradili zvláštní poplatek či se museli zaregistrovat, a takovéto požadavky by tudíž neměly být povoleny. Za prohlášení o omezení právní odpovědnosti by neměly být považovány filtry upozorňující na jurisdikce, v nichž je určitá nabídka podávána, a požadující, aby investoři uvedli zemi svého bydliště anebo uvedli, že bydliště v určité zemi či jurisdikci nemají.
- (8) Jestliže se objeví nebo je zjištěna významná nová skutečnost, podstatná chyba či nepřesnost týkající se údajů uvedených v prospektu, mohou inzeráty, jež se týkají veřejné nabídky či přijetí k obchodování, získat nepřesný či zavádějící charakter. Měly by být stanoveny požadavky, jež by zajišťovaly, aby inzeráty, které nepřesný či zavádějící charakter v důsledku takové nové skutečnosti, podstatné chyby či nepřesnosti získají, byly změněny.
- (9) Jelikož je prospekt spolehlivým zdrojem informací o veřejné nabídce nebo přijetí k obchodování, měly by být veškeré informace, které jsou o této nabídce či přijetí k obchodování šířeny, v souladu s údaji obsaženými v prospektu, a to bez ohledu na to, jsou-li šířeny pro inzertní či jiné účely a mají-li formu ústní či písemnou. Uvedené by mělo být zajištěno požadavkem, aby šířené informace neodporovaly obsahu prospektu, a aby na informace, jež prospektu odporují, neodkazovaly. Dále by mělo být zakázáno, aby tyto šířené informace prezentovaly významně nevyvážený pohled na údaje obsažené v prospektu. Jelikož mohou být investiční rozhodnutí nepřiměřeně ovlivněna alternativními měřítky výkonnosti, nemělo by být ani povoleno, aby informace o veřejné nabídce nebo přijetí k obchodování, které jsou šířeny mimo prospekt, takováto měřítka obsahovaly, nejsou-li tato měřítka obsažena přímo v prospektu.
- (10) Nařízení (ES) č. 809/2004 obsahuje ustanovení o zveřejňování prospektu a šíření inzerátů. Některá ustanovení nařízení (ES) č. 809/2004 by měla být zrušena, tak aby určité požadavky nebyly upraveny duplicitně.
- (11) Toto nařízení vychází z návrhu regulačních technických norem, jež Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (orgán ESMA).
- (12) V souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾ provedl orgán ESMA otevřené veřejné konzultace o návrhu regulačních technických norem, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a vyžádal si stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízené podle článku 37 uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ A SCHVÁLENÍ PROSPEKTU

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví regulační technické normy, které blíže vymezují:

1. pravidla pro schvalování prospektu uvedené v článku 13 směrnice 2003/71/ES;
2. pravidla pro zveřejňování prospektu uvedené v čl. 14 odst. 1 až 4 směrnice 2003/71/ES;
3. šíření inzerátů uvedené v článku 15 směrnice 2003/71/ES;
4. soulad mezi sdělenými údaji o veřejné nabídce nebo přijetí k obchodování na regulovaném trhu na straně jedné a údaji obsaženými v prospektu na straně druhé, jež stanoví čl. 15 odst. 4 směrnice 2003/71/ES.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Předložení žádosti o schválení

1. Emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, předkládá příslušnému orgánu veškeré návrhy prospektu elektronickými prostředky a v elektronickém formátu, který umožňuje vyhledávání. Při předložení prvního návrhu prospektu musí uvést kontaktní místo, na něž může příslušný orgán směřovat elektronickými prostředky všechna písemná oznámení.

2. Spolu s prvním návrhem prospektu, který je příslušnému orgánu předložen, či během přezkumu prospektu musí emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, předložit rovněž následující dokumenty v elektronickém formátu, který umožňuje vyhledávání:

a) seznam křížových odkazů, jestliže si jej vyžádá příslušný orgán domovského členského státu podle čl. 25 odst. 4 nařízení (ES) č. 809/2004 nebo jestliže je předkládán z vlastního podnětu; tento seznam musí uvádět i údajové položky z příloh I až XXX nařízení (ES) č. 809/2004, které nejsou v prospektu uvedeny, neboť nejsou použitelné vzhledem k povaze emitenta, předkladatele nabídky nebo osoby, která žádá o přijetí k obchodování, anebo vzhledem k povaze cenných papírů veřejně nabízených či přijatých k obchodování.

Pokud seznam křížových odkazů předložen není a pokud pořadí údajových položek v návrhu prospektu neodpovídá pořadí údajů v přílohách nařízení (ES) č. 809/2004, musí být návrh prospektu opatřen po straně poznámkami, z nichž lze určit, které oddíly prospektu odpovídají příslušným požadavkům na zveřejnění. K prospektu opatřenému po straně poznámkami musí být přiložen dokument uvádějící údajové položky z příloh nařízení (ES) č. 809/2004, které nejsou v prospektu uvedeny, neboť nejsou použitelné z důvodu povahy emitenta, předkladatele nabídky nebo osoby, která žádá o přijetí k obchodování, anebo z důvodu povahy cenných papírů veřejně nabízených či přijatých k obchodování;

b) odůvodněnou žádost, jestliže emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, požaduje, aby příslušný orgán domovského členského státu podle čl. 8 odst. 2 směrnice 2003/71/ES povolil neuvedení určitých údajů v prospektu;

c) žádost, jestliže emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, požaduje, aby příslušný orgán domovského členského státu podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2003/71/ES při schválení prospektu poskytl příslušnému orgánu hostitelského členského státu osvědčení o schválení;

d) veškeré údaje začleněné do prospektu ve formě odkazu, nejsou-li tyto údaje v souladu s článkem 11 směrnice 2003/71/ES již schváleny tímž příslušným orgánem nebo u tohoto orgánu uloženy;

e) veškeré další údaje, jež příslušný orgán domovského členského státu považuje z přiměřených důvodů za nezbytné k přezkumu a jež si pro tento účel výslovně vyžádá.

Článek 3

Změny v návrhu prospektu

1. Jestliže emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, poté, co příslušnému orgánu domovského členského státu předloží první návrh prospektu, předloží i následné návrhy prospektu, musí v těchto následných návrzích vyznačit veškeré změny oproti předchozímu návrhu prospektu, v němž změny vyznačeny nejsou a který byl příslušnému orgánu předložen. Jsou-li provedeny změny jen omezeného rozsahu, považuje se za přijatelné, jsou-li předloženy výtahy z návrhu prospektu, v nichž jsou vyznačeny veškeré změny oproti předchozímu návrhu. Spolu s návrhem, v němž jsou vyznačeny veškeré změny, je nutno předložit i návrh prospektu bez vyznačení těchto změn.

Nejsou-li emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, schopni splnit požadavek dle prvního pododstavce z důvodu technických potíží při vyznačování změn do prospektu, musí každou změnu provedenou do předchozího návrhu prospektu oznámit příslušnému orgánu domovského členského státu písemnou formou.

2. Pokud příslušný orgán domovského členského státu v souladu s čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení vyrozumí emitenta, předkladatele nabídky nebo osobu, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, že návrh prospektu podle jeho názoru nesplňuje požadavky na úplnost včetně soustavnosti a srozumitelnosti uvedených informací, musí být k následnému předloženému návrhu prospektu připojeno vysvětlení způsobu, jak byla tato neúplnost, o níž příslušný orgán tento subjekt vyrozuměl, vyřešena.

Pokud změny oproti předchozímu předloženému návrhu prospektu vyplývají přímo z textu či jednoznačně řeší neúplnost, kterou příslušný orgán ve vyrozumění uvedl, považuje se za dostatečné, jsou-li uvedena místa, kam byly tyto změny za účelem vyřešení neúplnosti provedeny.

Článek 4

Předložení konečné žádosti

1. S výjimkou seznamu křížových odkazů uvedeného v čl. 2 odst. 2 písm. a) musí být ke konečnému návrhu prospektu předkládanému ke schválení připojeny veškeré údaje uvedené v čl. 2 odst. 2, jež se oproti předchozímu podání změnily. Konečný návrh prospektu nesmí být opatřen poznámkami po straně.

2. Pokud nedošlo ke změně předchozích předložených údajů uvedených v čl. 2 odst. 2, pak emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, tuto skutečnost písemně potvrdí.

Článek 5

Doručení a vyřízení žádosti

1. Doručení původní žádosti o schválení prospektu potvrdí příslušný orgán domovského členského státu písemně, elektronickými prostředky a co nejdříve, nejpozději však do konce pracovní doby druhého pracovního dne následujícího po doručení žádosti. V tomto potvrzení sdělí emitentovi, předkladateli nabídky nebo osobě, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, číslo jedací žádosti o schválení a kontaktní místo při příslušném orgánu, na něž lze směřovat k žádosti dotazy. Datem potvrzení není dotčeno datum předložení návrhu prospektu ve smyslu čl. 13 odst. 2 směrnice 2003/71/ES, jímž počínají běžet lhůty pro oznámení.

2. Dospěje-li příslušný orgán domovského členského státu k dostatečně odůvodněnému závěru, že dokumenty, které mu byly předloženy, jsou neúplné nebo že jsou nutné dodatečné údaje, například proto, že jsou některé poskytnuté údaje nesoustavné či nesrozumitelné, pak je o nutnosti dodatečných údajů povinen písemně a elektronickými prostředky vyrozumět emitenta, předkladatele nabídky nebo osobu, která žádá o přijetí k obchodování, a uvést příslušné důvody.

3. Má-li příslušný orgán domovského členského státu za to, že tato neúplnost je nepodstatná nebo že je mimořádně důležité časové hledisko, pak může emitenta, předkladatele nabídky nebo osobu, která žádá o přijetí k obchodování, vyrozumět ústně, v kterémžto případě nedochází k přerušení lhůt ke schválení prospektu podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2003/71/ES.

4. Pokud emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, nejsou schopni nebo ochotni dodatečné údaje vyžádané v souladu s odstavcem 2 poskytnout, je příslušný orgán domovského členského státu oprávněn schválení prospektu zamítnout a přezkum ukončit.

5. Své rozhodnutí o schválení prospektu oznámí příslušný orgán domovského členského státu písemně a elektronickými prostředky emitentovi, předkladateli nabídky nebo osobě, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, v den přijetí tohoto rozhodnutí. Je-li schválení prospektu zamítnuto, musí rozhodnutí příslušného orgánu uvádět důvody tohoto zamítnutí.

KAPITOLA II

ZVEŘEJNĚNÍ PROSPEKTU

Článek 6

Zveřejnění prospektu v elektronické podobě

1. Je-li prospekt – ať již v podobě jednotného dokumentu či složený z několika dokumentů – zveřejňován v elektronické podobě podle čl. 14 odst. 2 písm. c), d) nebo e) směrnice 2003/71/ES,
 - a) musí být při vstupu na internetovou stránku snadno přístupný;
 - b) musí být vypracován v elektronickém formátu, který umožňuje vyhledávání a neumožňuje modifikace;
 - c) nesmí obsahovat hypertextové odkazy, s výjimkou odkazů na elektronické adresy, kde jsou k dispozici údaje začleněné ve formě odkazu;
 - d) musí být možné jej stáhnout a vytisknout.
2. Je-li v elektronické podobě zveřejňován prospekt, který obsahuje údaje začleněné ve formě odkazu, musí tento prospekt obsahovat hypertextové odkazy na každý jednotlivý dokument, jenž tyto údaje začleněné ve formě odkazu obsahuje, nebo na každou jednotlivou internetovou stránku, na níž je takový dokument zveřejněn.
3. Je-li prospekt veřejné nabídky cenných papírů zpřístupněn na internetových stránkách emitentů, finančních zprostředkovatelů nebo regulovaných trhů, přijmou tyto subjekty opatření k tomu, aby se vyhnuly oslovování rezidentů v členských státech nebo třetích zemích, ve kterých veřejná nabídka cenných papírů neprobíhá, například zařazením upozornění na to, komu je nabídka adresována.
4. Přístup k prospektu zveřejněnému v elektronické podobě nesmí být podmiňován:
 - a) registrací;
 - b) akceptací prohlášení o omezení právní odpovědnosti;
 - c) úhradou poplatku.

Článek 7

Zveřejnění konečných podmínek

Způsob zveřejnění konečných podmínek k základnímu prospektu nemusí být shodný se způsobem použitým pro základní prospekt, pokud je použitý způsob zveřejnění jedním ze způsobů uvedených v článku 14 směrnice 2003/71/ES.

Článek 8

Zveřejnění v denících

1. Za účelem dodržení čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice 2003/71/ES musí být prospekt zveřejněn v deníku obecného nebo finančního zaměření šířeném v národním nebo nadregionálním rozsahu.
2. Pokud se příslušný orgán domnívá, že deník zvolený pro zveřejnění nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1, určí deník, jehož šíření je pro tento účel považováno za vhodné, s přihlédnutím zejména k zeměpisné oblasti, počtu obyvatel a zvyklostem čtenářů v každém členském státě.

Článek 9

Zveřejnění oznámení

1. Pokud členský stát využije možnost uvedenou v čl. 14 odst. 3 směrnice 2003/71/ES a požaduje, aby bylo zveřejněno oznámení uvádějící, jak byl prospekt zpřístupněn a kde jej veřejnost může získat, musí být toto oznámení zveřejněno v deníku, který splňuje požadavky na zveřejnění prospektů podle článku 8 tohoto nařízení.

Pokud se oznámení vztahuje k prospektu zveřejněnému pouze pro účely přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu v případě, kdy jsou cenné papíry stejné třídy již přijaty, lze oznámení alternativně zařadit do věstníku tohoto regulovaného trhu, bez ohledu na to, zda je tento věstník v tištěné nebo elektronické podobě.

2. Oznámení se zveřejní nejpozději v pracovní den následující po dni zveřejnění prospektu podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/71/ES.

3. Oznámení obsahuje tyto údaje:

- a) totožnost emitenta;
- b) druh, třídu a množství cenných papírů, které budou nabídnuty nebo u kterých se žádá o přijetí k obchodování, za předpokladu, že tyto údaje jsou v okamžiku zveřejnění oznámení známe;
- c) plánovaný harmonogram nabídky/přijetí k obchodování;
- d) prohlášení o tom, že prospekt byl zveřejněn a kde jej lze získat;
- e) adresy, na kterých budou veřejnosti k dispozici výtisky a dobu, po kterou budou k dispozici;
- f) datum oznámení.

Článek 10

Seznam schválených prospektů

Seznam schválených prospektů zveřejněný na internetové stránce příslušného orgánu v souladu s čl. 14 odst. 4 směrnice 2003/71/ES uvádí, jak byly tyto prospekty zpřístupněny veřejnosti a kde je lze získat.

KAPITOLA III

INZERÁTY

Článek 11

Šíření inzerátů

1. Je-li šířen inzerát týkající se veřejné nabídky nebo přijetí k obchodování na regulovaném trhu a je-li následně zveřejněn dodatek k prospektu, neboť se objeví nebo je zjištěna významná nová skutečnost, podstatná chyba nebo nepřesnost týkající se údajů uvedených v prospektu, je nutno rozšířit inzerát ve změněném znění, jestliže v důsledku této významné nové skutečnosti, podstatné chyby nebo nepřesnosti získá předchozí rozšířený inzerát obsahově nepřesný či zavádějící charakter.

2. Inzerát ve změněném znění musí odkazovat na inzerát předchozí, uvádět, že tento předchozí inzerát byl změněn, neboť obsahoval nepřesné či zavádějící údaje, a musí rozdíly mezi oběma zněními blíže specifikovat.

3. Inzerát ve změněném znění musí být rozšířen bez zbytečného odkladu po zveřejnění dodatku. S výjimkou inzerátů, které jsou šířeny ústně, je nutno inzerát ve změněném znění šířit přinejmenším týmiž způsoby jako inzerát původní.

Povinnost změnit znění inzerátu se nepoužije po konečném uzavření veřejné nabídky nebo po okamžiku zahájení obchodování na regulovaném trhu, podle toho, který okamžik nastane později.

4. Není-li v souladu se směrnicí 2003/71/ES prospekt vyžadován, musí inzerát obsahovat za tímto účelem upozornění, ledaže se emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, rozhodne zveřejnit prospekt, který je v souladu s požadavky směrnice 2003/71/ES, nařízení (ES) č. 809/2004 a tohoto nařízení.

Článek 12

Soulad pro účely čl. 15 odst. 4 směrnice 2003/71/ES

Údaje o veřejné nabídce nebo přijetí k obchodování na regulovaném trhu sdělené ústně či písemně, ať již pro inzertní či jiné účely, nesmí

- a) odporovat údajům obsaženým v prospektu;
- b) na údaje, které odporují údajům obsaženým v prospektu, odkazovat;
- c) prezentovat významně nevyvážený pohled na údaje obsažené v prospektu, mimo jiné vynecháním negativních aspektů těchto údajů či prezentací těchto negativních aspektů s menším důrazem než na aspekty pozitivní;
- d) obsahovat alternativní měřítka výkonnosti emitenta, nejsou-li tato měřítka obsažena v prospektu.

Pro účely písmen a) až d) se údaji obsaženými v prospektu rozumí údaje do prospektu zahrnuté, je-li prospekt již zveřejněn, anebo údaje, jež mají být do prospektu teprve zahrnuty, má-li být prospekt zveřejněn k pozdějšímu datu.

Pro účely písmene d) se alternativními měřítky výkonnosti rozumí finanční měřítka historické či budoucí finanční výkonnosti, finanční situace či peněžních toků, u nichž se nejedná o finanční měřítka vymezená v použitelném rámci účetního výkaznictví.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Změny nařízení (ES) č. 809/2004

Nařízení (ES) č. 809/2004 se mění takto:

- 1. v článku 1 se zrušují odstavce 5 a 6;
- 2. zrušují se články 29 až 34.

*Článek 14***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. listopadu 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/302
ze dne 25. února 2016
o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.
- (4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží dotčeného tímto nařízením, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po určitou dobu podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽²⁾. Tato doba by měla být stanovena na tři měsíce.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží, které nejsou v souladu s tímto nařízením, mohou být nadále používány podle ustanovení čl. 12 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2913/92 po dobu tří měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. února 2016.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Stephen QUEST
generální ředitel pro daně a celní unii*

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Výrobek má formu plastové kreslicí tabule o rozměrech přibližně 31 × 32 cm se světlým vrstveným plastovým magnetickým povrchem určeným ke kreslení a mazání. Povrch je ohraničen a upevněn plastovým rámem. Součástí je kreslicí pero vyrobené z plastu s kovovým hrotem, připevněné k tabuli pomocí provázku, kterým lze díky magnetickým vlastnostem při kontaktu s povrchem kreslit obrázky, písmena, atd. V rámu jsou volně vloženy čtyři malá magnetická razítka vyrobená z plastu, jejichž motivy lze na povrch otiskovat. Mazání funguje na principu nadzvedávání svrchní vrstvy plastu, mechanismus, který nadzvedává horní vrstvu a ruší magnetickou funkci, je vestaven ve spodní části kreslicí tabule. Výrobek je určený k dětské zábavě. Viz obrázek (*).	9503 00 95	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1, 3 a), 3 b) a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 9503 00 a 9503 00 95. Zařazení výrobku do čísla 9610 mezi břídlíkové tabulky a tabule k psaní nebo kreslení je vyloučeno, protože výrobek není určen pro psaní nebo kreslení břídlíkovými pisátko, křídami nebo popisovači s plstěnými nebo vláknovými hroty (viz rovněž vysvětlivky k harmonizovanému systému k číslu 9610). Výrobek má vlastnosti hračky čísla 9503. Jelikož číslo 9503 obsahuje nejpřesnější popis, je zařazení výrobku do čísla 3926 jako ostatní výrobky z plastů také vyloučeno. Jedná se o složený výrobek ve smyslu všeobecného pravidla pro výklad 3 b). Skládá se z plastu a magnetického povrchu, které dohromady tvoří celek (viz též vysvětlivky k harmonizovanému systému k všeobecnému pravidlu pro výklad 3 b), IX). Rám a povrch jsou vyrobeny z plastu. Plastové součásti převládají a dodávají výrobku jeho podstatné rysy ve smyslu všeobecného pravidla pro výklad 3 b). Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 9503 00 95 jako ostatní hračky z plastů.

(*) Obrázek slouží pouze pro informaci.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/303**ze dne 1. března 2016****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Pane Toscano (CHOP))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Pane Toscano“ předložená Itálií byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Podáním námitky ze dne 12. listopadu 2013 a odůvodněným prohlášením o námitce ze dne 10. prosince 2013 vzneslo Spojené království podle čl. 51 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 proti zápisu námitku. Podáním námitky ze dne 12. listopadu 2013 zaevidované v poštovní evidenci Komise dne 19. listopadu 2013 vznesla podle čl. 51 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 proti zápisu námitku Belgie. Námitka zaslaná Belgií již zahrnovala všechny prvky odůvodněného prohlášení o námitce. Dopisem ze dne 15. ledna 2014 zaslala Belgie podle čl. 51 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 rozsáhlejší odůvodněné prohlášení o námitce. Tyto dvě námitky byly uznány za přípustné.
- (3) Dopisy ze dne 24. ledna 2014 a 13. února 2014 vyzvala Komise Itálii a Spojené království na jedné straně a Itálii a Belgii na straně druhé, aby v souladu se svými vnitřními postupy zahájily příslušná jednání k hledání vzájemné dohody.
- (4) Mezi stranami k dohodě nedošlo.
- (5) Vzhledem k tomu, že dohody dosaženo nebylo, by měla Komise přijmout rozhodnutí v souladu s postupem uvedeným v čl. 52 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012.
- (6) V souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) a d) nařízení (EU) č. 1151/2012 namítající strany tvrdily, že zápis názvu „Pane Toscano“ jako chráněného označení původu je v rozporu s článkem 5 a čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 a že název „Pane Toscano“ je druhový.
- (7) Namítající strany tvrdí, že pšenice setá sklízená v Toskánsku se skládá z odrůd, které se běžně pěstují ve většině oblastí v zemi. Tyto odrůdy nelze považovat za původní odrůdy ani specifické toskánské odrůdy. Zpracování zrna k získání celozrnné mouky typu „0“, které probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti, se typicky podobá zpracování prováděnému kdekoli jinde v Itálii i v Evropě obecně. Vzhledem k tomu, že k získání správné směsi vhodné pro zamýšlené použití požadované mouky je nutné smíchat různé jakosti pšenice seté, charakterizují produkt technické vlastnosti mouky, a nikoli původ pšenice. Technické vlastnosti hladké celozrnné pšeničné mouky typu „0“, jejíž použití je při výrobě produktu „Pane Toscano“ povinné, jsou druhové a nejsou specifické pro region Toskánsko. Žádost je rozporuplná v bodě 5.2, kde se poukazuje na to, že vysoká výživová hodnota a stravitelnost produktu je důsledkem použití směsi mouk, zatímco v bodě 3.3 se upřesňuje používání pouze jednoho konkrétního druhu mouky, a to hladké pšeničné mouky typu „0“ s obsahem pšeničných klíčků. Žádost neprokázala příčinnou souvislost mezi zeměpisnou oblastí a jakostí nebo vlastnostmi produktu. Potvrzuje to

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. C 235, 14.8.2013, s. 19.

skutečnost, že v jednotném dokladu se mluví o „hlubokých znalostech“ vázajících se k „činnosti pekařů“, která má v rámci „vzájemného působení různých prvků“ „rozhodující význam“. Uskladení mouky v mlýně po přiměřenou dobu k zajištění procesu zrání (tzv. „maturazione“) není specifické. Jedná se o běžnou praxi hojně používanou v celé Evropské unii. Název „Pane Toscano“ navrhovaný k zápisu se běžně používá na celém území Toskánska pro několik druhů chleba, které se podle všeho nevyrábějí postupem vymezeným v příslušné žádosti. Kromě toho se „Pane Toscano“ v Itálii považuje za synonymum chleba bez soli.

- (8) V návaznosti na námitkové řízení namítající strany rovněž prohlašují, že do specifikace produktu měla být zahrnuta pravidla týkající se původu semen a že vliv teploty na vlastnosti mouky, jak tvrdí žadatel, není prokázán žádnými vědeckými důkazy.
- (9) I přes výše uvedená tvrzení předložená namítajícími stranami je vhodné název „Pane Toscano“ zapsat do rejstříku jako chráněné označení původu, a to z těchto důvodů.
- (10) Název, který má být zapsán, se vztahuje na produkt „chléb“, a nikoliv na mouku nebo pšenici. Je tedy třeba se zaměřit na produkt „chléb“, aby bylo možno ověřit, zda jsou jeho jakost nebo vlastnosti dány převážně nebo výlučně zvláštním zeměpisným prostředím s typickými přírodními a lidskými faktory.
- (11) Jakost a vlastnosti produktu s názvem „Pane Toscano“, v zásadě dané zvláštním zeměpisným prostředím, jsou podrobně popsány v jednotném dokumentu a ve specifikaci produktu: jeho trvanlivost, vůně po pražených lískových oříšcích, „nevýrazná“ chuť střídy daná nepřítomností soli, krupavá kůrka a bílá až slonovinově bílá střída s nepravidelnými oky, jeho vysoká výživová hodnota a výborná stravitelnost, která je důsledkem použití směsi různých odrůd pšenice s nízkým obsahem lepku a nutričním přínosem mouky přirozeně obsahující původní pšeničné klíčky (na rozdíl od současné běžné praxe přidávání pšeničných klíčků až během výroby), jakož i historicky dané nepřítomnosti soli.
- (12) Specifická jakost a vlastnosti v podstatě vycházejí z přírodních a lidských faktorů, které v zeměpisném prostředí vymezené zeměpisné oblasti působí.
- (13) Jak uvedl žadatel, souvislost mezi zeměpisnou oblastí a jakostí a vlastnostmi produktu s CHOP „Pane Toscano“ spočívá v dlouhém procesu výroby, při němž se díky mateřskému kvásku z mouky s pšeničnými klíčky a bez soli extrahují složky, které při pečení dávají výrobku jeho typickou chuť, vzhled a trvanlivost. Pšeničné klíčky, jež se v mouce vyskytují přirozeně po procesu mletí podrobně popsaném ve specifikaci produktu, mají pozitivní vliv na výživové vlastnosti chleba s CHOP „Pane Toscano“ i na proces kynutí, protože mají vysoký obsah enzymů, které se podílejí na procesu rozkladu složených cukrů. Zkušeným použitím mateřského kvásku vznikají vhodné podmínky pro mléčné kvašení, během kterého se vytvoří složky dodávající chlebu při pečení charakteristické aroma a chuť. Obzvláště důležitým faktorem je vzájemné působení mateřského kvásku a mouky s přesnými jakostními vlastnostmi uvedenými ve specifikaci produktu (nízká tvrdost, nízká hodnota W a střední hodnota P/L). Uvedené vlastnosti vykazují díky zvláštním klimatickým podmínkám oblasti právě mouky, které se vyrábí z odrůd pšenice pěstovaných v Toskánsku, a nikoli mouky z odrůd pěstovaných v sousedních oblastech. Skutečnost, že se při výrobě nepoužívá sůl, má vliv na proces kvašení a rovněž jasně charakterizuje výslednou chuť. Vzhledem k tomuto vzájemnému působení různých prvků má rozhodující význam činnost pekařů a jejich znalosti týkající se především jakostních parametrů, přípravy kvásku a fází kynutí a pečení. Lidské a přírodní faktory jsou hluboce provázány a společně tvoří dynamickou strukturu, která celkově představuje souvislost mezi oblastí a jakostí a vlastnostmi produktu.
- (14) Na základě tohoto popisu předloženého žadatelem vznesly namítající strany nepřesvědčivé argumenty, které nemohou zpochybnit opodstatněnost žádosti.
- (15) Skutečnost, že odrůdy pšenice seté používané pro výrobu produktu s názvem „Pane Toscano“ nejsou specifické pro Toskánsko a vyskytují se i v jiných italských a evropských oblastech, není relevantní. Odrůdy pšenice přípustné pro výrobu produktu „Pane Toscano“ nejsou samy o sobě uvedeny ve specifikaci produktu jako prvek specifčnosti. Několik odrůd pšenice, které se mohou použít k výrobě mouky pro produkt „Pane Toscano“, má opravdu svůj původ v Toskánsku, ale tento fakt není důležitý. Ve specifikaci produktu a jednotném dokumentu se vysvětluje, že nejdůležitějším faktorem je vliv zeměpisného prostředí na pšenici. Odrůdy pšenice sice sdílejí stejný genetický fond, ale vlivem klimatických podmínek vyvíjejí specifické vlastnosti. Stejně odrůdy pěstované v jiných oblastech – i v případě, že s Toskánskem sousedí – nevykazují stejné zboží a technické parametry potřebné

k výrobě produktu „Pane Toscano“. V tomto konkrétním případě mají mouky vyráběné z pšeničných odrůd toskánského fenotypu v důsledku působení klimatických podmínek a zejména s ohledem na minimální teploty specifické parametry (tvrdost, hodnotu W a hodnotu P/L), které jsou vhodné pro výrobu produktu „Pane Toscano“.

- (16) S ohledem na výše uvedené se jako neopodstatněná ukazuje rovněž připomínka, že technické vlastnosti hladké pšeničné mouky požadované pro výrobu produktu „Pane Toscano“, která není podle slov namítajících mouka celozrnná („wholegrain“), nýbrž pouze mouka s obsahem pšeničných klíčků, jsou druhové.
- (17) Definice chráněného označení původu nevyžaduje, aby byl produkt vyroben postupem, který je specifický pro vymezenou zeměpisnou oblast. V tomto ohledu proto proces mletí zrn na mouku a skladování mouky ve mlýně nemohou být zpochybněny. Jsou popsány ve specifikaci produktu, protože je důležité, aby byli výrobci obeznámeni s konkrétními podrobnostmi týkajícími se těchto postupů. Každopádně v tomto konkrétním případě představuje proces mletí specifický prvek, neboť přispívá k jedné z hlavních vlastností konečného produktu, kterou je zachovaný obsah původních pšeničných klíčků v mouce.
- (18) Pravidlo týkající se míchání odrůd pšenice k získání vhodné směsi požadované pro výrobu produktu „Pane Toscano“ nezpochybňuje důležitost původu pšenice. Naopak je lze považovat za potvrzení toho, že odrůdy samy o sobě nejsou relevantní. Navíc znalost míchání odrůd je třeba hodnotit jako lidský faktor, který je součástí zeměpisného prostředí.
- (19) V bodě 5.2 jednotného dokumentu neexistuje žádný rozpor: slova „která je důsledkem použití směsi mouky s nízkým obsahem lepků“ je třeba chápat jako „která je důsledkem použití směsi odrůd pšenice“, jak lze jasně vyvodit po celkovém přečtení jednotného dokumentu i specifikace produktu a zejména pak z bodu 5.1 specifikace.
- (20) Tvzení, že činnost pekařů a jejich znalosti jsou definovány jako „rozhodující“ („the most important“) prvek souvislosti, není přesné. Ve skutečnosti se jedná o chybu překladu v anglické verzi jednotného dokumentu. Jednotný dokument uvádí, že vzhledem k vzájemnému působení různých prvků má činnost pekařů zásadní význam. Nelze zpochybnit, že velká důležitost lidského faktoru jako součásti souvislosti mezi vlastnostmi produktu, na nějž se vztahuje chráněné označení původu, a vymezenou zeměpisnou oblastí je v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 1151/2012.
- (21) Tvzení, že název „Pane Toscano“ navrhovaný k zápisu se běžně používá na celém území Toskánska pro několik druhů chleba, které se podle všeho nevyrábějí postupem vymezeným v příslušné žádosti, je neopodstatněné. Skutečnost, že se název, o jehož zápis bylo požádáno, používá pro produkty, na které se nevztahují pravidla obsažená v navrhované specifikaci produktu, nebrání zápisu uvedeného názvu. Účelem zápisu může být v souladu s právem harmonizace metod výroby produktu uváděného na trh pod určitým jménem. Tvzení, že v Itálii je název „Pane Toscano“ synonymem chleba bez soli, není podpořeno žádným důkazem. Kromě toho je nutno konstatovat, že během vnitrostátního námitkového řízení nebyly proti zápisu názvu „Pane Toscano“ jako chráněného označení původu podány žádné námitky.
- (22) Potřeba pravidel týkajících se původu semen není dostatečně odůvodněná. Závěry týkající se vlivu teploty na vlastnosti pšenice pěstované v Toskánsku vyplývají ze studie klimatických účinků na základě statistických údajů shromážděných během období 29 let. Namítající strany neposkytly skutečné důkazy, které by mohly uvedenou studii vyvrátit.
- (23) Na základě výše uvedených skutečností by tedy název „Pane Toscano“ měl být zapsán do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.
- (24) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro politiku jakosti zemědělských produktů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Pane Toscano“ (CHOP) se zapisuje do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 2.3 Chléb, pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží podle přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽¹⁾.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/304**ze dne 2. března 2016****o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (ZTS))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 1 a čl. 52 odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 50 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012 byla žádost Rakouska o zápis názvů „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Dne 17. prosince 2014 obdržela Komise od Německa tři námítky (podané sdruženími Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläserne Molkerei GmbH and Bauernverband Mecklenburg–Vorpommern e.V.), které rovněž zahrnovaly příslušná odůvodněná prohlášení o námitce. Dne 30. prosince 2014 podalo německé sdružení VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.) prohlášení o námitkách přímo Komisi. Dne 5. ledna 2015 zaslalo Německo Komisi další prohlášení o námitkách (podané subjektem Deutsche Heumilchgesellschaft mbH).
- (3) Námitkové řízení na základě námítky zaslané přímo Komisi sdružením VHM nebylo zahájeno. V souladu s čl. 51 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena. Sdružení VHM tedy nemělo podávat námitku nebo prohlášení o námitce přímo Komisi.
- (4) Námitkové řízení na základě námítky zaslané Německem dne 5. ledna 2015 nebylo zahájeno. Podle čl. 51 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1151/2012 je třeba námitku podat ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě námítky doručené dne 5. ledna 2015 byla tato lhůta překročena.
- (5) Komise posoudila všechny tři námítky zaslané Německem dne 17. prosince 2014 a shledala je přípustnými. Dopisem ze dne 19. února 2015 proto Komise vyzvala zúčastněné strany, aby zahájily náležité konzultace v zájmu dosažení vzájemné dohody v souladu s jejich vnitřními postupy.
- (6) Námitkové řízení na základě námítky zaslané Německem dne 17. prosince 2014 bylo s odkazem na námitku podanou sdružením Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V. odvoláno.
- (7) Lhůta pro konzultace byla prodloužena o další tři měsíce.
- (8) Rakousko a Německo dosáhly dohody, jež byla oznámena Komisi dne 10. srpna 2015.
- (9) Obsah dohody uzavřené mezi Rakouskem a Německem by měl být zohledněn, neboť je v souladu s ustanoveními nařízení (EU) č. 1151/2012 a právními předpisy Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. C 340, 30.9.2014, s. 6.

- (10) Některé údaje obsažené ve specifikaci produktu byly změněny. Týkají se možnosti rozdělit producenty na samostatné jednotky, zahrnutí doplňkového krmiva do povinného 75 % podílu objemového krmiva vypočítaného jako roční průměr, povolení používat zelený kompost k hnojení a zmírnění podmínek pro produkci vlhkého sena, fermentovaného sena a pro výrobu a skladování siláže.
- (11) Tyto skutečnosti nepředstavují podstatné změny podle čl. 51 odst. 4 nařízení (EU) č. 1151/2012. Proto by změněná specifikace produktu neměla být v případě námitky zveřejněna. Jako patřičná informace by však měla být uvedena v příloze tohoto nařízení.
- (12) V dohodě, již dotčené strany dosáhly, se rovněž dospělo k závěru, že by současným producentům produktů s názvem „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ mělo být poskytnuto dvouleté přechodné období, aby se postupně mohli přizpůsobit specifikaci produktu. Vedle toho by mělo být možné, aby se produkty, jež ještě nebyly k uvedenému datu uvedeny na trh, mohly na trh uvádět do vyčerpání zásob.
- (13) Komise se domnívá, že ochrana zaručených tradičních specialit by se měla upravit, aby zohledňovala zájem producentů a hospodářských subjektů, kteří tyto názvy dosud zákonně používali. Proto by se s přihlédnutím k výše uvedeným závěrům, na nichž se strany dohodly, a cílům nařízení (EU) č. 1151/2012 na základě čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 použitelného obdobně i na zaručené tradiční speciality mělo producentům poskytnout dvouleté přechodné období na používání názvů „Heumilch“ / „Haymilk“ / „Latte Fieno“ / „Lait de Foin“ / „Leche de heno“ bez dodržení specifikace produktu spolu s povolením pokračovat (po skončení dvouletého období) v uvádění produktů nesplňujících specifikaci produktu na trh do vyčerpání zásob, aby se tito producenti mohli postupně specifikaci produktu přizpůsobit. Tyto produkty by však neměly být na trh uváděny spolu s označením „zaručená tradiční specialita“, zkratkou „ZTS“ ani příslušným symbolem Unie.
- (14) S ohledem na výše uvedené skutečnosti by název „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ měl být zapsán do rejstříku zaručených tradičních specialit.
- (15) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro politiku jakosti zemědělských produktů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Názvy „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ (ZTS) se zapisují do rejstříku.

Názvy uvedené v prvním pododstavci označují produkt třídy 1.4 Ostatní produkty živočišného původu (vejce, med, různé mléčné výrobky kromě másla atd.) uvedené v příloze XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽¹⁾.

Článek 2

Úplné znění specifikace produktu je uvedeno v příloze tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

Článek 3

Názvy „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ lze používat k označení produktů, které nesplňují specifikaci produktu „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ po dobu dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Používá-li se s odkazem na produkty, které nesplňují specifikaci produktu, nesmí být u těchto názvů označení „zaručená tradiční specialita“, zkratka „ZTS“ ani příslušný symbol Unie.

Po uplynutí dvouletého období mohou producenti „Heumilch“/„Haymilk“/„Latte fieno“/„Lait de foin“/„Leche de heno“ produkty s těmito názvy, jež byly vyrobeny před koncem tohoto období a které nejsou v souladu se specifikací produktu uvedenou v článku 2, nadále uvádět na trh do vyčerpání zásob.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

ŽÁDOST O ZÁPIS ZARUČENÉ TRADIČNÍ SPECIALITY

Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (*)

„HEUMILCH“ / „HAYMILK“ / „LATTE FIENO“ / „LAIT DE FOIN“ / „LECHE DE HENO“

č. ES: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012

1. Název a adresa skupiny žadatelů

Název: ARGE Heumilch Österreich

Adresa: Grabenweg 68, A-6020 Innsbruck

Tel.: 0043 (0)512345245

E-mail: office@heumilch.at

2. Členský stát nebo třetí země

Rakousko

3. Specifikace produktu**3.1. Názvy, které mají být zapsány**

„Heumilch“ (němčina); „Haymilk“ (angličtina); „Latte fieno“ (italština); „Lait de foin“ (francouzština); „Leche de heno“ (španělština)

3.2. Jedná se o název, který

☐ je zvláštní sám o sobě;

☒ vyjadřuje zvláštní povahu zemědělského produktu nebo potravin

Odvětví výroby senného mléka je prapůvodním způsobem výroby mléka. Mléko pochází od zvířat chovaných v tradičně udržitelných mléčných hospodářstvích. Zásadní rozdíl a tradiční charakter spočívá v tom, že se při výrobě senného mléka – stejně jako v případě původní produkce mléka – nepoužívají žádná silážovaná krmiva. V důsledku mechanizace spojené s industrializací zemědělství se od 60. let 20. století stále více prosazovala produkce silážovaných krmiv, která vytlačovala produkci sena. Kromě toho obsahují předpisy zákaz používání zvířat a krmiv, která jsou v souladu s platnými právními předpisy označována za geneticky modifikovaná.

Krmení dobytka se řídí ročním obdobím: od jara do podzimu se zvířata krmí zeleným krmivem, tzn. čerstvou travou a bylinami a částečně i senem a krmivy povolenými v souladu s bodem 3.6. V zimním období se krmí senem nebo jinými krmivy povolenými v souladu s bodem 3.6.

3.3. Žádáte o výhradu názvu podle čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 509/2006?

☒ Zápis s výhradou názvu

☐ Zápis bez výhrady názvu

3.4. Druh produktu

Třída 1.4 Ostatní produkty živočišného původu

(*) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1. Nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012.

3.5. Popis zemědělského produktu nebo potraviny, na něž se vztahuje název podle bodu 3.1

Kravske mléko, jež splňuje platné právní předpisy.

3.6. Popis metody produkce zemědělského produktu nebo potraviny, na něž se vztahuje název podle bodu 3.1

Senné mléko se vyrábí v tradičních výrobních podmínkách v souladu s předpisy o senném mléku („Heumilchregulativ“). Vyznačuje se zákazem používání silážovaných krmiv, jakož i zvířat a krmiv, která jsou v souladu s platnými právními předpisy označována za geneticky modifikovaná.

Předpisy o senném mléku („Heumilchregulativ“)

Senné mléko je kravske mléko pocházející od dojníc, vyráběné producenty mléka, kteří se zavázali k dodržování následujícího kritéria: s cílem zachovat tradiční základ senného mléka nelze používat zvířata a krmiva, která jsou v souladu s platnými právními předpisy označována za geneticky modifikovaná.

Celý zemědělský podnik musí být řízen v souladu s pravidly pro produkci senného mléka.

- a) Podnik však může být rozdělen do jasně vymezených produkčních jednotek, z nichž mohou být některé řízeny podle jiných pravidel. Musí být rozděleny na odlišná výrobní odvětví.
- b) Pokud podle bodu a) nejsou všechny jednotky podniku řízeny podle pravidel pro produkci senného mléka, musí hospodářský subjekt chovat zvířata využívaná v jednotkách pro produkci senného mléka odděleně od zvířat využívaných v ostatních jednotkách a o tomto oddělení musí vést odpovídající evidenci.

Povolená krmiva

- Ke krmení se od jara do podzimu používají především čerstvá tráva, luskoviny a byliny, zatímco v zimním období se krmí senem.
- Níže jsou uvedena další povolená objemná krmiva: zelená řepka olejná, zelená kukuřice, zelené žito a krmná řepa, jakož i senné, vojteskové a kukuřičné pelety a podobné druhy krmiv.
- Podíl roční dávky objemného krmiva musí činit alespoň 75 % sušiny.
- Pokud jde o obilí, povoluje se pšenice, ječmen, oves, žitovec (tritikale), žito a kukuřice v běžné tržní podobě, jakož i ve směsi s minerálními látkami, např. v podobě otrub, peletů atd.
- V krmných dávkách lze použít i fazole, krmný hrách, vlcí bob, olejnaté plody a extrahované šroty, příp. krmné bochníky.

Zakázaná krmiva

- Ke krmení se nesmí používat silážovaná (fermentovaná) krmiva, vlhké seno ani silážované seno.
- Stejně tak se nesmí používat vedlejší produkty z pivovarů, palíren, moštáren a jiné vedlejší produkty potravinářského průmyslu, jako např. vlhké mláto nebo vlhké odřezky. Výjimkou jsou suché odřezky a melasa jako vedlejší produkt výroby cukru a suchého bílkovinného krmiva pocházejícího ze zpracování obilí.
- Dojnicím se nesmí podávat mokré krmivo.
- Rovněž se nesmí používat krmiva zvířecího původu (mléko, syrovátka, zvířecí moučky atd.) s výjimkou mléka a syrovátky pro mladý dobytek.
- Používání zahradního a ovocného odpadu, brambor a močoviny je také zakázáno.

Ustanovení týkající se hnojení

- Na veškerých zemědělských plochách producentů mléka není s výjimkou zeleného kompostu povoleno používání kalů, kalových produktů a kompostu z komunálních zařízení na úpravu vod.
- Po použití hospodářských hnojiv musí producenti mléka počkat alespoň tři týdny, než na krmné plochy vypustí dobytek.

Použití pomocných chemických látek

- Povoluje se pouze selektivní použití chemických syntetických přípravků na ochranu rostlin, a to pod odborným dohledem zemědělských odborných poradců, jakož i lokální nasazení těchto látek na všech plochách se zeleným krmivem.
- Použití povolených postřiků k hubení much ve stájích je povoleno pouze při nepřítomnosti dojnic.

Podmínky pro dodávání mléka

- Po otelení lze mléko jako senné mléko dodávat až desátý den.
- Při využívání krav, které byly krmeny siláží (fermentovanými krmivy), je třeba dodržet lhůtu v délce alespoň 14 dnů.
- Je-li dobytek, který se pase na alpských a horských pastvinách, na statcích krmen siláží (fermentovanými krmivy), je třeba ho 14 dnů před přemístěním na tyto pastviny krmit nesilážními krmivy, nebo lze mléko jako senné mléko dodávat teprve až 14 dnů po přemístění na pastviny (vlastněné dodavatelem senného mléka). Na alpských a horských pastvinách je zakázáno produkovat siláž a používat ji jako krmivo.

Zákaz geneticky modifikovaných potravin a krmiv

- S cílem zachovat tradiční základ senného mléka nelze používat zvířata a krmiva, která jsou v souladu s platnými právními předpisy označována za geneticky modifikovaná.

Jiné předpisy

- Je zakázáno produkovat či skladovat silážovaná (fermentovaná) krmiva.
- Stejně tak se seno nesmí balit do fólie a rovněž není povoleno takové seno skladovat.
- Je zakázáno produkovat vlhké či fermentované seno.

3.7. Zvláštní povaha zemědělského produktu nebo potraviny

Senné mléko se od běžného kravského mléka odlišuje zvláštními výrobními podmínkami v souladu s předpisy o senném mléku, jak je uvedeno výše v bodu 3.6.

Ze studií, které v letech 1995 a 2001 pro účely spolkového úřadu pro alpský mlékárenský průmysl (Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft) v obci Rotholz vypracoval dr. Ginzinger a spol., vyplynulo, že u 65 % vzorků silážovaného mléka bylo zjištěno přes 1 000 výtrusů klostridií na litr. Studie mléka dodávaného do velkovýrobní syra zjistila, že 52 % vzorků vykazovalo 10 000 výtrusů klostridií na litr. Naopak u nesilážního senného mléka bylo u 85 % vzorků zjištěno méně než 200 a u 15 % 200 až 300 výtrusů klostridií na litr. Senné mléko má díky zvláštním podmínkám krmení dobytka výrazně nižší obsah výtrusů klostridií. Při výrobě tvrdého syra ze syrového senného mléka se tak vyskytuje méně chuťových nedostatků a problémů při tvorbě děr.

V rámci výzkumného projektu „Vliv siláže na kvalitu mléka“ se zkoumal rozdíl chuti mezi mlékem vyprodukovaným dobyt看, jenž byl krmen siláží, a dobyt看, který siláží krmen nebyl (Ginzinger a Tschager, Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft, Rotholz, 1993). U 77 % vzorků mléka vyprodukovaného kravami krmenými senem nebyly zjištěny žádné závady na chuti. U vzorků (běžného) mléka vyprodukovaného kravami krmenými siláží činil podíl chuťově nezávadného mléka jen 29 %. Rovněž u vzorků mléka z cisteren mlékárenských vozů byl zjištěn značný rozdíl. U 94 % vzorků mléka vyprodukovaného kravami nekrmenými siláží nebyly zjištěny žádné závady na chuti. Naopak u mléka vyprodukovaného kravami krmenými siláží obnášel tento podíl jen 45 %.

V jedné diplomové práci vypracované na vídeňské univerzitě (Schreiner, Seiz a Ginzinger, 2011) bylo prokázáno, že ve srovnání s běžným mlékem vykazuje senné mléko díky objemnému a zelenému krmivu zhruba dvakrát vyšší obsah omega-3 mastných kyselin a konjugované kyseliny linolové.

3.8. *Tradiční povaha zemědělského produktu nebo potraviny*

Tradice výroby senného mléka a jeho dalšího zpracování je tak stará jako samotný chov dojníc (zhruba 5. století před naším letopočtem). Již ve středověku se na statcích zvaných „Schwaighöfe“ v předalpských regionech a v tyrolských horách vyráběl sýr ze senného mléka. Slovo „Schwaig“ pochází ze střední horní němčiny a označuje zvláštní formu osídlení a především hospodaření v alpských oblastech. Statky „Schwaighöfe“ zakládali v hojně míře samotní zeměpáni jako formu trvalého osídlení. Statky sloužily k chovu dobytka používaného především v mlékárenství (zejména ve výrobě sýra). V Tyrolsku a regionu Salzburg existovaly již od 12. století. V horských oblastech bylo senné mléko původně spojeno s výrobou tvrdého sýra ze syrového mléka. Již kolem roku 1900 byly vypracovány předpisy upravující produkci nesilážního mléka vhodného k výrobě tvrdého sýra. Na jejich základě pak byly kolem roku 1950 zavedeny předpisy upravující produkci mléka ve spolkových zemích Vorarlbersko, Tyrolsko a Salcbursko. V roce 1975 byly tyto předpisy sjednoceny a mlékárenský fond (Milchwirtschaftsfonds) je stanovil jako požadavky na mléko vhodné pro výrobu tvrdého sýra (zveřejněné dne 21. července 1975 jako Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch, Österreichische Milchwirtschaft Heft 14, Beilage 6 Nr. 23c). Až do roku 1993 reguloval bývalý orgán odpovědný za mlékárenský průmysl v Rakousku určité produkční oblasti tím, že vyhlášoval oblasti, v nichž bylo zakázáno silážování, aby senné mléko (rovněž nesilážní mléko nebo mléko vhodné k výrobě tvrdého sýra) bylo zachováno jako surovina pro sýrárny používající surové mléko. V roce 1995 spolkové ministerstvo pro zemědělství, lesnictví, vodohospodářství a životní prostředí ochranu oblasti se zákazem silážování pro účely senného mléka prodloužilo zvláštními pokyny na podporu ekologického a extenzivního zemědělství chránícího přírodní stanoviště (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL):

opatření na nepoužívání siláže. Na horských pastvinách a v Alpách se dobytek odjakživa krmil v souladu s kritérii produkce senného mléka. Již v roce 1544 byly na pastvině Wildschönauer Holzalm v Tyrolsku vydány dokumenty, příp. listiny týkající se výroby sýra na horských pastvinách a v Alpách.

Od počátku 80. let minulého století někteří zemědělci produkující senné mléko obhospodařují své statky navíc i podle biologických a ekologických kritérií.

3.9. *Minimální požadavky a postupy pro kontrolu zvláštní povahy*

—

4. **Orgány nebo subjekty ověřující soulad se specifikací produktu**

4.1. *Název a adresa*

—

4.2. *Zvláštní úkoly orgánu nebo subjektu*

—

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/305
ze dne 3. března 2016,
kterým se mění nařízení (EU) č. 37/2010, pokud jde o látku „gentamicin“
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ⁽¹⁾, a zejména na článek 14 ve spojení s článkem 17 uvedeného nařízení,

s ohledem na stanovisko Evropské agentury pro léčivé přípravky vypracované Výborem pro veterinární léčivé přípravky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 17 nařízení (ES) č. 470/2009 požaduje, aby byl maximální limit reziduí (dále jen „MRL“) farmakologicky účinných látek určených k použití v Unii ve veterinárních léčivých přípravcích pro zvířata určená k produkci potravin nebo v biocidních přípravcích používaných v chovu zvířat stanoven nařízením.
- (2) Tabulka 1 přílohy nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ⁽²⁾ stanoví farmakologicky účinné látky a jejich klasifikaci podle MRL v potravinách živočišného původu.
- (3) Gentamicin již je v uvedené tabulce zahrnut jako povolená látka u skotu a prasat, pokud jde o svalovinu, tuk, játra a ledviny, a u mléka skotu.
- (4) Komise v souladu s čl. 27 odst. 2 nařízení (ES) č. 470/2009 předložila Evropské agentuře pro léčivé přípravky (dále jen „EMA“) žádost o extrapolaci stávajících MRL pro gentamicin na další druhy nebo tkáně.
- (5) Agentura EMA na základě stanoviska Výboru pro veterinární léčivé přípravky doporučila extrapolaci MRL pro gentamicin na všechny druhy savců určené k produkci potravin a na ryby.
- (6) Nařízení (EU) č. 37/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro veterinární léčivé přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (EU) č. 37/2010 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu (Úř. věst. L 15, 20.1.2010, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

V tabulce 1 přílohy nařízení (EU) č. 37/2010 se položka pro látku „gentamicin“ nahrazuje tímto:

Farmakologicky účinná(-é) látka(-y)	Indikátorové reziduum	Druh zvířat	MRL	Cílové tkáně	Další ustanovení (podle čl. 14 odst. 7 nařízení (ES) č. 470/2009)	Zařazení podle léčebného účelu
„Gentamicin	suma gentamicinu C1, gentamicinu C1a, gentamicinu C2 a gentamicinu C2a	všechny druhy savců určené k produkci potravin a ryby	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg 100 µg/kg	svalovina tuk játra ledviny mléko	U ryb se MRL pro svalovinu vztahuje na „svalovinu a kůži v přirozeném poměru“. U prasat se MRL pro tuk vztahuje na „kůži a tuk v přirozeném poměru“.	antiinfektiva/antibiotika“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/306**ze dne 3. března 2016,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1283/2014 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých potrubních tvarovek ze železa nebo oceli pocházejících z Korejské republiky a Malajsie po prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Předchozí šetření a stávající antidumpingová opatření**

- (1) Platná antidumpingová opatření na dovoz některých potrubních tvarovek pocházejících mimo jiné z Korejské republiky byla uložena nařízením Rady (ES) č. 1514/2002 ⁽²⁾ (dále jen „původní šetření“ a „původní opatření“).
- (2) V říjnu 2008 byla tato opatření rozšířena nařízením Rady (ES) č. 1001/2008 ⁽³⁾ po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.
- (3) V prosinci 2014 byla tato opatření dále prodloužena po druhém přezkumu před pozbytím platnosti prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1283/2014 ⁽⁴⁾ podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení (dále jen „platná opatření“).
- (4) Na základě rozpětí újmy stanovené v původním šetření činí antidumpingové clo platné v současnosti pro vývoz všech společností v Korejské republice 44 %.

1.2. Žádost o částečný prozatímní přezkum

- (5) V lednu 2015 obdržela Komise žádost o částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Žádost, kterou podal vyvážející výrobce, je omezena na zkoumání dumpingu, pokud jde o společnost TK Corporation, korejského vyvážejícího výrobce. Vyvážející výrobce ve své žádosti uvedl, že okolnosti, na jejichž základě byla opatření uložena, se změnily a že tyto změny jsou trvalé povahy. Vyvážející výrobce poskytl přímé důkazy o tom, že k vyrovnání účinků dumpingu působícího újmu není nutno nadále zachovávat opatření v jeho současné výši.

1.3. Zahájení částečného prozatímního přezkumu

- (6) Poté, co informovala členské státy, Komise zjistila, že existují dostatečné důkazy pro zahájení částečného prozatímního přezkumu omezeného na zkoumání dumpingu, pokud jde o vyvážejícího výrobce, a prostřednictvím oznámení zveřejněného dne 18. února 2015 v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾ (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) oznámila zahájení částečného prozatímního přezkumu v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení omezeného na zkoumání dumpingu ve vztahu k vyvážejícímu výrobcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 228, 24.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 275, 16.10.2008, s. 18, naposledy pozměněné nařízením (EU) č. 363/2010 (Úř. věst. L 107, 29.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 347, 3.12.2014, s. 17.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 58, 18.2.2015, s. 9.

- (7) Komise o zahájení šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu oficiálně informovala vyvážejícího výrobce, orgány země vývozu a výrobní odvětví v Unii. Zúčastněné strany dostaly možnost písemně se k věci vyjádřit a účastnit se slyšení.

1.4. Šetření

- (8) S cílem získat informace nezbytné pro šetření zaslala Komise vyvážejícímu výrobcí dotazník a ve lhůtě stanovené k tomuto účelu obdržela odpověď.
- (9) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, jež považovala za nezbytné pro stanovení dumpingu. V provozovnách vyvážejícího výrobce byla vykonána inspekce na místě.

1.5. Období přezkumného šetření

- (10) Šetření úrovně dumpingu se týkalo období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014 (dále jen „období přezkumného šetření“).
- (11) Kromě těchto údajů poskytl vyvážející výrobce rovněž údaje o nákladech a prodeji za rok 2013 a navrhl prodloužit období přezkumného šetření přidáním roku 2013 za účelem zvýšení reprezentativnosti jeho objemů prodeje do Unie. Komise však zjistila, že přidání prodeje výrobního odvětví Unie za rok 2013 by nezvýšilo reprezentativnost z hlediska objemu (ve srovnání s celkovým objemem prodeje nebo výroby) nebo typů prodeje (viz 29. bod odůvodnění níže). Komise proto nemá dostatečný důvod odchýlit se od obvyklých 12 měsíců jako období přezkumného šetření pro reprezentativní zjištění ohledně dumpingu.
- (12) Po poskytnutí konečných informací zopakoval vyvážející výrobce své tvrzení, že rok 2013 by měl být přidán do období přezkumného šetření za účelem zvýšení jeho reprezentativnosti. Tvrdil, že srovnání s takovými faktory, jako je např. celkový objem výroby, nejsou relevantní a že po přidání roku 2013 se období přezkumného šetření stává reprezentativnější, pokud jde o další typy výrobku, objem prodeje a obrát.
- (13) Základní nařízení výslovně nestanoví, jak by se měla měřit reprezentativnost období přezkumného šetření. V tomto případě byly objemy údajně prodané vyvážejícím výrobcem na trhu Unie v roce 2013 nižší než polovina objemu údajně prodaného na trhu Unie během období přezkumného šetření, zatímco celkový objem prodeje a výroby byly za oba roky přibližně stejné. Je tedy v tomto případě zřejmé, že v relativních číslech by přidání roku 2013 snížilo reprezentativnost prodeje vyvážejícího výrobce, zatímco v absolutním vyjádření by se jednalo pouze o malé zlepšení.
- (14) Komise proto potvrzuje, že není žádný přesvědčivý důvod pro prodloužení období přezkumného šetření na dobu delší jednoho roku, kterou Komise obvykle používá.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

- (15) Přezkoumávaným výrobkem jsou potrubní tvarovky (jiné nežli lité tvarovky, příruby a tvarovky se závitem) ze železa nebo oceli (nikoliv však nerezavějící oceli) o maximálním vnějším průměru nepřesahujícím 609,6 mm, používané ke svařování natupo a jiným účelům, pocházející z Korejské republiky, které v současnosti spadají do kódů KN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 a ex 7307 99 80 (dále jen „dotčený výrobek“).

2.2. Obdobný výrobek

- (16) Přezkumné šetření potvrdilo, že dotčený výrobek vyráběný vyvážejícím výrobcem, prodávaný na domácím trhu a vyvážený do Unie nebo na jiné vývozní trhy má stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti a stejné základní použití jako výrobky prodávané v Unii výrobním odvětvím Unie.

- (17) Komise proto rozhodla, že tyto výrobky jsou obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

3. DUMPING

a) Běžná hodnota

- (18) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje vyvážejícího výrobce reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku vyváženého během období šetření do Unie. Podle tohoto kritéria byl celkový objem prodeje obdobného výrobku vyvážejícím výrobcem na domácím trhu reprezentativní.
- (19) Komise následně určila typy výrobků prodávané na domácím trhu, které byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobků prodávanými na vývoz do Unie.
- (20) Poté Komise u každého typu výrobku prodávaného vyvážejícím výrobcem na domácím trhu, který je shodný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, prověřovala, zda je objem jeho prodeje reprezentativní v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie. Komise stanovila, že u většiny typů výrobku byl reprezentativní.
- (21) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.
- (22) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:
- a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a
 - b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.
- (23) V takovém případě odpovídá běžná hodnota váženému průměru cen veškerého domácího prodeje tohoto typu výrobku během období přezkumného šetření.
- (24) Běžná hodnota je skutečná domácí cena jednotlivých typů výrobku pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období přezkumného šetření, pokud:
- a) objem ziskového prodeje určitého typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo
 - b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.
- (25) Z analýzy domácího prodeje vyplynulo, že valná část domácího prodeje byla zisková a že vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Proto byla běžná hodnota vypočtena jako vážená průměrná cena pouze u ziskových prodejních transakcí.
- (26) Jestliže byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, anebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodán v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

- (27) Běžná hodnota byla vypočítána tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly vyvážejícímu výrobcí během období přezkumného šetření, byly připočteny tyto položky:
- a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vynaložené během období šetření vyvážejícím výrobcem při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku; a
 - b) vážený průměrný zisk dosažený během období přezkumného šetření vyvážejícím výrobcem při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.
- (28) V případě typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativním množství, byly připočítány průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí s těmito typy na domácím trhu. Co se týče typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, byly připočteny průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí na domácím trhu.
- b) *Vývozní cena*
- (29) V období přezkumného šetření prodával vyvážející výrobce do Unie pouze zanedbatelné množství dotčeného výrobku představující 0,1 % až 0,3 % jeho objemu výroby (rozpětí se uvádí z důvodu důvěrnosti údajů). U mnoha transakcí navíc vyvážející výrobce nebyl schopen přesvědčivě doložit, že antidumpingové clo bylo skutečně zapláceno, což vyvolává pochybnosti o tom, zda toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu na celní území Unie. Navíc se ve všech případech jednalo o prodej třem odběratelům pro konkrétní projekty s vlastní specifikací tvarovek. Kromě toho se uvedené prodejní transakce uskutečnily „v balíku“ s dalšími tvarovkami a výrobky, které nejsou dotčeným výrobkem. Za těchto okolností bylo riziko křížové kompenzace považováno za podstatné. Z výše uvedených důvodů nebylo možné provést smysluplnou analýzu dumpingu na základě prodeje dotčeného výrobku v Unii vyvážejícím výrobcem v průběhu období přezkumného šetření.
- (30) Vzhledem k tomu, že nebyly k dispozici dostatečné objemy vývozu do Unie, byly pro určení vývozní ceny použity údaje o vývozu do jiných třetích zemí. Bylo zjištěno, že vyvážející výrobce má čtyři hlavní vývozní trhy, na něž v období přezkumného šetření připadlo více než 50 % jeho prodeje na vývoz do třetích zemí. Zbývající část tvořilo 39 dalších vývozních destinací, z nichž na každou připadalo 0,1 % až 5 % prodeje na vývoz realizovaného vyvážejícím výrobcem. Vývozní ceny do těchto zemí se značně lišily vzhledem k nesourodé povaze jednotlivých trhů. Řada těchto různorodých faktorů (jako jsou podmínky hospodářské soutěže na jednotlivých trzích) není známa. Proto bylo dále zkoumáno, zda by se jako náhražka trhu Unie nedala použít některá z důležitých vývozních destinací vyvážejícího výrobce.
- (31) Největším vývozním trhem jsou pro vyvážejícího výrobce Spojené arabské emiráty (dále jen „SAE“), kde vyvážející výrobce v období přezkumného šetření prodával 15 %–18 % svého vývozu z hlediska hmotnosti a 15 %–18 % z hlediska hodnoty. V SAE se nicméně nevyskytují domácí výrobci dotčeného výrobku. Ve srovnání s trhem Unie se tedy tento trh považuje za poněkud odlišný z hlediska ekonomické struktury.
- (32) Stejně jako v případě přezkumu před pozbytím platnosti s výsledným nařízením (EU) č. 1283/2014 se považovalo za vhodné analyzovat prodej vyvážejícího výrobce do Spojených států amerických (dále jen „USA“), což byla pro vyvážejícího výrobce druhá největší vývozní destinace v období přezkumného šetření. Šetření potvrdilo, že trh USA se svou velikostí podobá trhu Unie, působí na něm mnoho domácích výrobců, ale také má na něm velký podíl dovoz. Bylo rovněž potvrzeno, že na trhu USA platily během období přezkumného šetření nízké dovozní celní sazby a že na dovoz z Koreje neplatilo žádné antidumpingové clo, což z USA činilo velmi konkurenční tržní prostředí. Kromě toho jsou USA skutečně hlavní destinací vývozu z Koreje obecně i pokud jde o dotčeného vyvážejícího výrobce, a během období přezkumného šetření představovaly 7 % až 12 % jeho objemu výroby a 11 % až 14 % jeho prodeje na vývoz.
- (33) Vzhledem k nedostatečnému objemu vývozu do Unie bylo proto na základě charakteristik a specifík tohoto případu usouzeno, že v tomto konkrétním šetření budou USA představovat přiměřenou základnu pro stanovení vývozní ceny. Pro stanovení vývozní ceny byla tedy použita ověřená vývozní cena vyvážejícího výrobce do USA v případě potřeby upravená na úroveň ceny ze závodu a se zohledněním mimo jiné nákladů na dopravu, cla a daně.
- (34) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce popřel, že by se jeho prodejní operace nedaly použít pro stanovení reprezentativní vývozní ceny, a to jak na základě právních, tak věcných důvodů.

- (35) Vyvážející výrobce zaprvé tvrdil, že Komise může považovat vývozní cenu za nespolehlivou pouze tehdy, pokud je v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení zjištěno obchodní spojení nebo dohoda o vyrovnání mezi vyvážejícím výrobcem a dovozcem nebo třetí stranou. Ve všech ostatních případech by Komise musela při výpočtu dumpingu vycházet z vývozní ceny (do Unie), a pakliže by tak neučinila, znamenalo by to porušení podle čl. 2 odst. 3 Antidumpingové dohody WTO.
- (36) V tomto ohledu Komise nesouhlasí se zúženým výkladem čl. 2 odst. 9 základního nařízení, který nemá oporu ani v judikatuře. Ustanovení čl. 2 odst. 9 základního nařízení ostatně nepředepisuje, aby se vyšetřující orgán spoléhal na reprezentativní objemy vývozu, jejichž cenová úroveň nemohla být v žádném případě považována za relevantní vzhledem k okolnostem, jež byly vysvětleny v 29. bodě odůvodnění a kterými se dále podrobně zabývá tento oddíl. Proto by tvrzení vyvážejícího výrobce měla být zamítnuta.
- (37) Zadruhé vyvážející výrobce tvrdil z věcného hlediska, že jeho prodej v Unii nebyl zanedbatelný, přičemž poukazoval na celou řadu transakcí, typů výrobku a členských států, které se podílely na jeho údajném prodeji do Unie v letech 2013 a 2014. V období přezkumného šetření však vyvážející výrobce vystavil pouze 14 faktur za prodej do Unie. Velmi nízké množství tohoto údajného prodeje v Unii, jak je uvedeno v 29. bodě odůvodnění, vyvážející výrobce nenapadl.
- (38) Zatřetí vyvážející výrobce tvrdil z věcného hlediska, že jeho prodej na vývoz do Unie byl sice určen pro konkrétní projekty s vlastní specifikací, ale tato skutečnost není relevantní, a je nesporným důkazem toho, že nedocházelo ke křížové kompenzaci. V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že v informacích pro zúčastněné strany bylo uvedeno, že povaha prodeje na trhu Unie znamená, že existuje riziko křížové kompenzace jinými výrobky, ačkoli se připouští, že nebyly zjištěny důkazy, které by prokazovaly či vyvracely, že v průběhu období přezkumného šetření skutečně došlo ke křížové kompenzaci. Majíc na paměti, že otázka křížové kompenzace byla v poskytnutých informacích nastolena jen jako pouhé riziko, byl to pouze jeden z faktorů, které Komise vzala v úvahu při stanovení reprezentativnosti prodeje Unie (viz 29. bod odůvodnění).
- (39) Začtvrté vyvážející výrobce uvedl z věcného hlediska, že Komise obdržela důkazy o tom, že všechno zboží bylo propuštěno do volného oběhu na trhu Unie a antidumpingové clo bylo zapláceno nebo bylo splatné.
- (40) Po zveřejnění informací vyvážející výrobce odpověděl na žádost Komise, aby objasnil svůj postoj k této záležitosti s ohledem na zdrojové dokumenty, které má Komise k dispozici. Předložené dokumenty potvrdily, že v případě transakcí, které se týkaly přibližně poloviny objemu prodeje do Unie, existují nevysvětlené nesrovnalosti týkající se placení cel. Zejména u transakcí, k nimž nebyl předložen žádný důkaz o úhradě antidumpingového cla ve výši 44 %, jsou prodejní ceny Unie zjevně nespolehlivé, jelikož tyto prodejní transakce byly se vši pravděpodobností realizovány za chybného předpokladu, že antidumpingové clo se neplatí.
- (41) Zapáté společnost TK Corporation tvrdila, že prozatímní přezkum byl zahájen na základě přímých důkazů o prodeji na vývoz do Unie, z nichž vyplývalo nižší dumpingové rozpětí, a v tom případě musí být možné (v rámci konečného stanovení dumpingu) vypočítat dumpingové rozpětí na základě prodeje Unie. Toto tvrzení bylo odmítnuto. Zaprvé důkazy potřebné pro zahájení prozatímního přezkumu se svou povahou podstatně liší od důkazů, o které vyšetřující orgán opřel svoje konečné závěry. Zadruhé bylo při šetření zjištěno, že tento prodej se nemohl platně použít pro všechny důvody, o nichž se pojednává v tomto oddíle. Rovněž je třeba poznamenat, že pouhá možnost vypočítat dumpingové rozpětí neznamená, že toto dumpingové rozpětí je v souladu s příslušnými ustanoveními základního nařízení.
- (42) Proto, vzhledem k tomu, že k prodeji v Unii došlo v tak nízkém absolutním množství a za srovnatelných podmínek, a že kromě toho existují oprávněné důvody k pochybnostem o spolehlivosti významného podílu těchto prodejních transakcí, jež nesouvisí s objemem, se zamítá tvrzení, že Komise chybně nezohlednila prodej na vývoz do Unie pro účely stanovení vývozní ceny.
- (43) A konečně analýza a závěry v 32. a 33. bodě odůvodnění, které vyvážející výrobce nenapadl, jasně ukazují, že při výpočtu vývozní ceny bylo postupováno s řádnou péčí a že USA lze brát za vhodný základ pro stanovení vývozní ceny v případě, že nejsou k dispozici spolehlivé ceny v Unii.

c) Srovnání

- (44) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.

- (45) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení upravila běžnou hodnotu nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen. Byly provedeny úpravy o náklady na vnitrozemskou a námořní přepravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady.

d) *Dumpingové rozpětí*

- (46) Podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení v případě vyvážejícího výrobce Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku.
- (47) Na tomto základě činí vážený průměr dumpingového rozpětí, vyjádřený jako procentní podíl z ceny CIF na hranici Unie před proclením, 32,4 %.

4. TRVALÁ POVAHA ZMĚNĚNÝCH OKOLNOSTÍ

- (48) Podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení Komise také zkoumala, zda lze změnu okolností přiměřeně považovat za změnu trvalé povahy.
- (49) V tomto ohledu šetření ukázalo, že TK Corporation skutečně prodělala strukturální změny, které vedly ke snížení nákladů a zvýšení efektivity. Společnost se zejména rozšířila o druhý závod v roce 2010 a o třetí v roce 2012. V důsledku výrazného zvýšení kapacity lze efektivněji přeorganizovat výrobní linky a prostory pro sklady, a tím podstatně snížit náklady. Toto snížení nákladů má přímý vliv na dumpingové rozpětí. Zde popsané okolnosti se pravděpodobně v dohledné době nezmění způsobem, který by měl vliv na tato zjištění.
- (50) Tuto změnu okolností lze tedy považovat za trvalou a uplatňování opatření v jeho současné výši již nemá opodstatnění.
- (51) Výbor na obranu výrobního odvětví Evropské unie vyrábějícího ocelové tvarovky pro svařování natupo poznamenal, že navzdory strukturálním změnám, kterými společnost TK Corporation údajně snížila náklady a zvýšila efektivitu, její ziskovost (za celou společnost) se v období 2012–2014 nezlepšila. Výbor na obranu výrobního odvětví Evropské unie vyrábějícího ocelové tvarovky pro svařování natupo proto vyjádřil pochybnosti ohledně trvalé povahy změněných okolností a jejich dopadu na dumpingové rozpětí.
- (52) Komise tento argument zanalyzovala. Zprv je třeba poznamenat, že trvalá povaha změny okolností je posuzována s ohledem na původní šetření v roce 2002. Zadruhé ziskovost společnosti a její trend se určují pomocí mnoha faktorů, a efektivita je pouze jedním z nich. Zatřetí snížení nákladů, jak je uvedeno v 49. bodě odůvodnění, se týká pouze nákladů, které lze dát do souvislosti se strukturálními změnami uvedenými v tomtéž bodě odůvodnění. Například vývoj průměrných nákladů na suroviny, nákladů práce a nákladů na energie nelze přímo spojit s vyšší efektivitou, které bylo dosaženo otevřením dvou nových závodů. A nakonec Výbor na obranu výrobního odvětví Evropské unie vyrábějícího ocelové tvarovky pro svařování natupo zdůvodnil své tvrzení odkazem na čísla o celkové ziskovosti TK Corporation, nikoli na údaje, které by se týkaly konkrétně dotčeného výrobku. Komise proto toto tvrzení odmítla.

5. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (53) Zúčastněné strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlí navrhnout změnu celní sazby uplatňované na vyvážejícího výrobce, a bylo jim umožněno vyjádřit své připomínky.
- (54) V návaznosti na přezkumné šetření činí navržené revidované dumpingové rozpětí a sazba antidumpingového cla, které by byly použitelné pro dovoz dotčeného výrobku vyráběného společností TK Corporation, 32,4 %,
- (55) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V tabulce v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) č. 1283/2014 se doplňuje nový řádek, který zní:

Země	Společnost	Celní sazba (%)	Doplňkový kód TARIC
Korejská republika	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Pusan	32,4	C066
	Všechny ostatní společnosti	44,0	C999

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/307**ze dne 3. března 2016,****kterým se po dvě stě čtyřicáté třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Dne 29. února 2016 rozhodl Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN o zařazení jedenácti fyzických osob a jednoho subjektu na seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů. Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem aktualizována.
- (3) V zájmu zajištění účinnosti opatření stanovených tímto nařízením by mělo toto nařízení neprodleně vstoupit v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

1) V položce „Fyzické osoby“ v příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 se doplňují nové záznamy, které znějí:

- a) „Abd Al-Baset Azzouz (také znám jako a) Abdelbasset Azouz, b) Abdul Baset Azouz, c) AA (iniciály)). Datum narození: 7.2.1966. Místo narození: Doma, Libye. Státní příslušnost: libyjská. Cestovní pas č.: a) 223611 (číslo libyjského pasu) b) C00146605 (číslo britského pasu). Adresa: Libye (poslední známé místo pobytu). Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- b) „Gulmurod Khalimov. Datum narození: a) 14.5.1975, b) přibližně rok 1975. Místo narození: a) oblast Varzob, Tádžikistán, b) Dušanbe, Tádžikistán. Státní příslušnost: tádžická. Adresa: Syrská arabská republika (místo pobytu v září 2015). Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- c) „Nusret Imamovic (také znám jako Nusret Sulejman Imamovic). Datum narození: a) 26.9.1971, b) 26.9.1977. Státní příslušnost: Bosna a Hercegovina. Cestovní pas č.: a) 349054 (číslo pasu Bosny a Hercegoviny), b) 3490054 (číslo pasu Bosny a Hercegoviny). Adresa: Syrská arabská republika (místo pobytu v září 2015). Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- d) „Muhannad Al-Najdi (také znám jako a) 'Ali Manahi 'Ali al-Mahaydali al-'Utaybi, b) Ghassan al-Tajiki). Datum narození: 19.5.1984. Místo narození: al-Duwadmi, Saúdská Arábie. Státní příslušnost: saúdskoarabská. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- e) „Morad Laaboudi (také znám jako a) Abu Ismail, b) Abu Ismail al-Maghribi). Datum narození: 26.2.1993. Místo narození: Maroko. Státní příslušnost: marocká. Cestovní pas č.: a) UZ6430184 (číslo marockého pasu), b) CD595054 (marocký vnitrostátní průkaz totožnosti). Adresa: Turecko. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- f) „Ali Musa Al-Shawakh (také znám jako a) 'Ali Musa al-Shawagh, b) 'Ali Musa al-Shawagh, c) Ali al-Hamoud al-Shawakh, d) Ibrahim al-Shawwakh, e) Muhammad 'Ali al-Shawakh, f) Abu Luqman, g) Ali Hammud, h) Abdullah Shuwar al-Aujayd, i) Ali Awas, j) 'Ali Derwish, k) 'Ali al-Hamud, l) Abu Luqman al-Sahl, m) Abu Luqman al-Suri, n) Abu Ayyub). Datum narození: 1973. Místo narození: obec Sahl, provincie Rakka, Syrská arabská republika. Státní příslušnost: syrská. Adresa: Syrská arabská republika. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- g) „Hasan Al-Salahayn Salih Al-Sha'ari (také znám jako a) Husayn al-Salih Salih al-Sha'iri, b) Abu Habib al-Libi, c) Hasan Abu Habib). Datum narození: 1975. Místo narození: Derna, Libye. Státní příslušnost: libyjská. Cestovní pas č.: a) 542858 (číslo libyjského pasu), b) 55252 (libyjský vnitrostátní průkaz totožnosti, vydaný v Darné, Libye). Adresa: Libye. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- h) „Mounir Ben Dhaou Ben Brahim Ben Helal (také znám jako a) Mounir Helel, b) Mounir Hilel, c) Abu Rahmah, d) Abu Maryam al-Tunisi). Datum narození: 10.5.1983. Místo narození: Ben Guerane, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- i) „Mohammed Abdel-Halim Hemaïda Saleh (také znám jako a) Muhammad Hameida Saleh, b) Muhammad Abd-al-Halim Humaydah, c) Faris Baluchistan). Datum narození: a) 22.9.1988, b) 22.9.1989. Místo narození: Alexandrie, Egypt. Státní příslušnost: egyptská. Adresa: Egypt. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- j) „Salim Benghalem. Datum narození: 6.7.1980. Místo narození: Bourg la Reine, Francie. Státní příslušnost: francouzská. Adresa: Syrská arabská republika (místo pobytu v září 2015). Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“
- k) „Abu Ubaydah Yusuf Al-Anabi (také znám jako a) Abou Obeïda Youssef Al-Annabi, b) Abu- Ubaydah Yusuf Al-Inabi, c) Mebrak Yazid, d) Youcef Abu Obeida, e) Mibrak Yazid, f) Yousif Abu Obayda Yazid, g) Yazid Mebrak, h) Yazid Mabrak, i) Yusuf Abu Ubaydah, j) Abou Youcef). Datum narození: 7.2.1969. Místo narození: Annaba, Alžírsko. Státní příslušnost: alžírská. Adresa: Alžírsko. Další informace: k dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“

2) V položce „Právnické osoby, skupiny a subjekty“ se doplňuje tento záznam:

„Harakat Sham Al-Islam (také známo jako a) Haraket Sham al-Islam, b) Sham al- Islam, c) Sham al-Islam Movement).
Adresa: Syrská arabská republika. Datum zařazení na seznam podle čl. 7d odst. 2 písm. i): 29.2.2016.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/308**ze dne 3. března 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	EG	371,5
	IL	154,0
	MA	95,7
	SN	174,9
	TN	110,7
	TR	106,0
	ZZ	168,8
0707 00 05	JO	194,1
	MA	84,0
	TR	165,9
	ZZ	148,0
0709 93 10	MA	55,5
	TR	163,7
	ZZ	109,6
0805 10 20	EG	47,2
	IL	76,2
	MA	60,2
	TN	55,6
	TR	66,0
	ZZ	61,0
0805 50 10	MA	119,2
	TN	91,8
	TR	97,7
	ZZ	102,9
0808 10 80	CL	92,5
	US	133,9
	ZZ	113,2
0808 30 90	CL	213,7
	CN	59,3
	ZA	98,7
	ZZ	123,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/309

ze dne 26. listopadu 2015

o rovnocennosti režimu dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami platného na Bermudách s režimem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES a o změně rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a 5 a čl. 260 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2009/138/ES stanoví pro pojišťovny a zajišťovny v Unii obezřetnostní režim založený na posouzení rizik. Směrnice 2009/138/ES bude na pojistitele a zajišťovny v Unii v plném rozsahu uplatňována počínaje 1. lednem 2016.
- (2) V souladu s článkem 311 směrnice 2009/138/ES může Komise přijímat akty v přenesené pravomoci upravené v uvedené směrnici i před datem její použitelnosti.
- (3) Článek 172 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti solventnostního režimu třetí země uplatňovaného na zajišťovací činnosti podniků se sídlem v uvedené třetí zemi. Díky pozitivnímu určení rovnocennosti je se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s podniky, které mají své sídlo v uvedené třetí zemi, nakládáno stejně jako se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s podniky, které mají povolení podle uvedené směrnice.
- (4) Článek 227 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti v případě pojistitelů ze třetích zemí, kteří jsou součástí skupin se sídlem v Unii. Pozitivní určení rovnocennosti umožňuje takovým skupinám v případech, kdy se jako konsolidační metoda pro vykazování jejich údajů použije metoda odpočtu agregovaných dat, zohlednit pro účely výpočtu skupinového solventnostního požadavku a použitelného kapitálu výpočet kapitálových požadavků a dostupného kapitálu podle pravidel jurisdikce mimo Unii, a nikoliv výpočty na základě směrnice 2009/138/ES.
- (5) Článek 260 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti pojišťoven a zajišťoven, jejichž mateřský podnik má sídlo mimo Unii. V souladu s čl. 261 odst. 1 směrnice 2009/138/ES využívají členské státy v případě pozitivního určení rovnocennosti rovnocenného dohledu nad skupinou vykonávaného orgány dohledu nad skupinou ze třetích zemí.
- (6) Právní režim třetí země je třeba považovat za plně rovnocenný s režimem stanoveným ve směrnici 2009/138/ES, jestliže splňuje požadavky, které zajišťují srovnatelnou úroveň ochrany pojistníků a oprávněných osob.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (7) Dne 11. března 2015 Evropský orgán pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) poskytl Komisi radu podle čl. 33 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽¹⁾ ohledně systému regulace a dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami a jejich skupinami, jenž platí na Bermudách. Poté, co Bermudy v červenci 2015 pozměnily právní předpisy v oblasti pojištění, přijal orgán EIOPA dne 31. července 2015 aktualizované znění poskytnuté rady. Rada, již orgán EIOPA poskytl, vychází z relevantního legislativního rámce Bermud, a to včetně novely zákona o pojištění (č. 2) z roku 2015 (*Insurance Amendment (No 2) Act 2015*) („zákon“), jež byla přijata v červenci 2015 a vstupuje v platnost dne 1. ledna 2016, dále včetně kodexu chování v oblasti pojištění (*Insurance Code of Conduct*), který byl pozměněn s účinností od července 2015, a včetně revidovaných obezřetnostních předpisů o pojištění, jež přijal Bermudský měnový orgán („BMA“) a jež vstupují v platnost dne 1. ledna 2016. Z informací poskytnutých orgánem EIOPA vycházela Komise ve svém posouzení.
- (8) S přihlédnutím k ustanovením nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ⁽²⁾, zejména k článkům 378, 379 a 380, jakož i k radě poskytnuté orgánem EIOPA se při posouzení rovnocennosti podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice 2009/138/ES použije řada kritérií.
- (9) Mezi tato kritéria patří některé požadavky, které jsou společné nejméně dvěma z článků 378, 379 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 a které platí na úrovni jednotlivých pojišťoven či zajišťoven i na úrovni pojišťovacích a zajišťovacích skupin. V tomto aktu se rozlišuje, zda jsou pojišťovny uvažovány na úrovni jednotlivých pojišťoven („jednotlivé pojišťovny“), nebo na úrovni skupiny, neboť jednotlivé pojišťovny mohou, ale nemusí být součástí skupin. Tato kritéria se týkají pravomocí, solventnosti, řízení a kontroly, transparentnosti, spolupráce mezi orgány, nakládání s důvěrnými informacemi a dopadu rozhodnutí na finanční stabilitu.
- (10) Pokud jde o prostředky, pravomoci a povinnosti, má BMA jakožto místní orgán dohledu pravomoc účinně dohlížet na výkon pojišťovacích a zajišťovacích činností a v případě nutnosti ukládat sankce nebo přijímat donucovací opatření, jako je odebrání licence pojišťovně či zajišťovně nebo nahrazení jejího celého vedení či jeho části. BMA má potřebné finanční a lidské zdroje, odborné znalosti, kapacity a mandát pro zajištění účinné ochrany všech pojistníků a oprávněných osob.
- (11) Pokud jde o solventnost, posouzení bermudského solventnostního kapitálového požadavku („BSCR“), jehož předmětem je finanční situace pojišťoven a zajišťoven a jejich skupin, se opírá o řádné ekonomické zásady a požadavky solventnosti vycházejí z ekonomického oceňování všech aktiv a závazků pod názvem ekonomická rozvaha. Tím je zajištěna srovnatelnost mezi pojistiteli. BSCR vyžaduje, aby pojišťovny a zajišťovny měly přiměřené finanční zdroje, stanoví kritéria týkající se technických rezerv, investic, kapitálových požadavků (včetně minimální výše kapitálu) a kapitálu a vyžaduje včasný zásah orgánu BMA, pokud kapitálové požadavky nejsou dodržovány nebo pokud jsou ohroženy zájmy pojistníků. Kapitálové požadavky vycházejí z posouzení rizik a jejich účelem je zachycovat kvantifikovatelná rizika. Hlavní kapitálový požadavek, který je označován jako posílený kapitálový požadavek (ECR), je počítán tak, aby kryl neočekávané ztráty vyplývající ze stávající činnosti. Absolutní minimální kapitálový požadavek zvaný minimální míra solventnosti v současnosti nevychází z posouzení rizik, avšak orgán BMA jej bude modifikovat a s účinností od 1. ledna 2017 bude na všechny životní pojišťovny uplatňovat spodní limit ve výši 25 % ECR. Orgán BMA tyto povinné kapitálové a posílené požadavky zavede od konce roku 2015 pro všechny třídy pojišťoven, s výjimkou kaptivních pojišťoven a zajišťoven a zvláštních účelových pojišťoven. Pokud jde o modely, mohou pojišťovny použít standardní vzorec nebo interní model.
- (12) Pokud jde o řízení a kontrolu, bermudský solventnostní režim vyžaduje, aby pojišťovny a zajišťovny měly účinný systém řízení a kontroly, a ukládá jim zejména požadavek jasné organizační struktury, požadavky na způsobilost a bezúhonnost osob, které podniky fakticky řídí, a účinné postupy pro předávání informací v rámci pojišťoven či zajišťoven, jakož i orgánu BMA. Orgán BMA kromě toho účinně dohlíží na externě zajišťované funkce a činnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

- (13) Dle BSCR musí pojišťovny a zajišťovny a jejich skupiny rovněž zajišťovat chod funkce řízení rizik, zajišťování shody s předpisy, interního auditu a pojistněmatematickou funkci. BSCR stanoví systém řízení rizik umožňující identifikaci, měření, sledování, řízení a oznamování rizik, jakož i účinný systém vnitřní kontroly.
- (14) Podle režimu platného na Bermudách musí být změny obchodní politiky nebo řízení pojišťoven a zajišťoven a jejich skupin či změny kvalifikovaných účastí v těchto pojišťovnách, zajišťovnách nebo jejich skupinách v souladu se zásadami řádného a obezřetného řízení. Zejména akvizice, změny obchodního plánu nebo kvalifikovaných účastí v pojišťovnách a zajišťovnách nebo pojišťovacích skupinách se oznamují orgánu BMA, který v odůvodněných případech může uložit odpovídající postihy, např. zakázat určitou akvizici. Zákon zejména obsahuje pravidla, jimiž jsou rozšířeny požadavky na akcionáře, aby oznamovali zcizení akcií veřejných a soukromých společností.
- (15) Pokud jde o transparentnost, musí pojišťovny a zajišťovny a jejich skupiny poskytovat orgánu BMA veškeré informace nezbytné pro dohled a zveřejňovat alespoň jednou ročně zprávu o své solventnosti a finanční situaci. Druhy kvalitativních a kvantitativních informací, které mají být zveřejňovány, jsou v souladu se směrnicí 2009/138/ES. Požadavky na pojišťovny a skupiny zveřejňovat zprávu jsou do značné míry totožné s ustanoveními směrnice 2009/138/ES. Pokud by zveřejnění způsobovalo podnikům konkurenční nevýhodu, lze udělit výjimky. Nicméně i v takovém případě jsou podle bermudských pravidel zveřejněny podstatné informace o solventnosti a finanční situaci.
- (16) Pokud jde o profesní tajemství, spolupráci a výměnu informací, zavádí režim platný na Bermudách pro všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro orgán BMA, včetně auditorů a odborníků působících jeho jménem, povinnost zachovávat profesní tajemství. V souvislosti s touto povinností je stanoveno, že důvěrné informace nesmějí být sdělovány, s výjimkou informací v agregované či souhrnné podobě, aniž jsou dotčeny případy, na něž se vztahuje trestní právo. Orgán BMA kromě toho použije důvěrné informace poskytnuté jinými orgány dohledu pouze k výkonu svých povinností a pro účely stanovené zákonem. Režim platný na Bermudách rovněž vyžaduje, aby v případě, že na pojišťovnu či zajišťovnu byl vyhlášen konkurs nebo nařízena nucená likvidace, byly důvěrné informace sdělovány jen tehdy, pokud se netýkají třetích stran podílejících se na záchraně daného podniku. BMA může sdílet důvěrné informace, které obdrží od jiného orgánu dohledu, s orgány, subjekty nebo osobami, na něž se na Bermudách vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, pouze s výslovným souhlasem tohoto orgánu dohledu. Orgán BMA podepsal memoranda o porozumění s Mezinárodní asociací dozorů v pojišťovníctví a všemi členskými státy Unie v zájmu koordinace mezinárodní spolupráce, zejména pro účely výměny důvěrných informací.
- (17) Co se týče dopadu rozhodnutí orgánu BMA, mají tento orgán a ostatní bermudské orgány, které mají pravomoc zajišťovat řádné fungování finančních trhů, takové pravomoci, aby posoudily, jak rozhodnutí ovlivní stabilitu finančních systémů v celosvětovém měřítku, zejména v mimořádných situacích, a aby přihlédly k jejich potenciálním procyklickým účinkům tam, kde dochází k výjimečným pohybům na finančních trzích. V rámci režimu platného na Bermudách se výše uvedené orgány pravidelně setkávají, aby si vyměňovaly informace o rizicích ohrožujících finanční stabilitu a koordinovaly opatření. Totéž se odehrává na mezinárodní úrovni, kde si bermudské orgány vyměňují informace o finanční stabilitě například s kolegií orgánů dohledu členských států Unie a orgánem EIOPA.
- (18) Články 378 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 rovněž stanoví zvláštní kritéria posuzování rovnocennosti pro zajišťovací činnosti a pro dohled nad skupinou.
- (19) Pokud jde o zvláštní kritéria pro zajišťovací činnosti podle článku 378 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, podléhá přístup k zajišťovací činnosti předchozímu povolení udělenému orgánem BMA.
- (20) Pokud jde o zvláštní kritéria pro dohled nad skupinou podle článku 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, má orgán BMA pravomoc určit, které pojišťovny nebo zajišťovny spadají do působnosti dohledu na úrovni skupiny, a pravomoc vykonávat dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, které jsou členy skupiny. BMA dohlíží na všechny pojišťovny a zajišťovny, na něž má podnik držící účast podle definice v čl. 212 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES dominantní nebo podstatný vliv.
- (21) Orgán BMA je schopen posuzovat rizikový profil, finanční situaci a solventnost pojišťoven a zajišťoven, které jsou součástí skupiny, a obchodní strategii této skupiny.

- (22) Díky pravidlům ohlašovacích a účetních postupů je možné sledovat operace uvnitř skupiny a koncentrace rizik, které pojišťovací a zajišťovací skupiny musí ohlašovat nejméně jednou ročně.
- (23) Orgán BMA omezuje použití kapitálu pojišťovny či zajišťovny, pokud ho nelze účinně využít k pokrytí kapitálového požadavku podniku držícího účast, pro nějž se vypočítává skupinová solventnost. Výpočet skupinové solventnosti vede k výsledkům, které jsou přinejmenším rovnocenné s výsledky metod uvedených v článcích 230 a 233 směrnice 2009/138/ES, bez dvojího započítání kapitálu a po vyloučení tvorby kapitálu uvnitř skupiny prostřednictvím recipročního financování.
- (24) Vzhledem k tomu, že režim regulace a dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami a jejich skupinami platný na Bermudách splňuje všechna kritéria stanovená v článcích 378, 379 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, měl by být tento režim považován za vyhovující kritériím úplné rovnocennosti podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice 2009/138/ES, s výjimkou úpravy platné pro kaptivní pojišťovny a zajišťovny a zvláštní účelové pojišťovny, jež podléhají odlišnému režimu regulace.
- (25) Směrnice 2009/138/ES se použije ode dne 1. ledna 2016. Rovnocennost určená tímto rozhodnutím ve vztahu k solventnostnímu a obezřetnostnímu režimu platnému na Bermudách by proto měla rovněž platit od uvedeného data,
- (26) Rozhodnutím Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ⁽¹⁾ byla udělena prozatímní rovnocennost solventnostním režimům platným v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických. V zájmu právní jistoty a vzhledem k tomu, že solventnostní režim platný na Bermudách pro pojišťovny a zajišťovny a jejich skupiny splňuje kritéria úplné rovnocennosti, s výjimkou úpravy platné pro kaptivní pojišťovny a zajišťovny a zvláštní účelové pojišťovny, je nezbytné uvedené rozhodnutí změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Platný solventnostní režim na Bermudách, který se použije na zajišťovací činnosti podniků se sídlem na Bermudách, se považuje za rovnocenný s režimem stanoveným v hlavě I směrnice 2009/138/ES, s výjimkou úpravy platné pro kaptivní pojišťovny a zajišťovny a zvláštní účelové pojišťovny.

Článek 2

Platný režim dohledu na Bermudách, který se použije na pojišťovací činnosti podniků se sídlem na Bermudách, se považuje za rovnocenný s režimem stanoveným v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES, s výjimkou úpravy platné pro kaptivní pojišťovny a zajišťovny a zvláštní účelové pojišťovny.

Článek 3

Platný obezřetnostní režim na Bermudách, který se použije na dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině, se považuje za rovnocenný s režimem stanoveným v hlavě III směrnice 2009/138/ES, s výjimkou úpravy platné pro kaptivní pojišťovny a zajišťovny a zvláštní účelové pojišťovny.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ze dne 5. června 2015 o dočasné rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích (Úř. věst. L 323, 9.12.2015, s. 22).

Článek 4

Rozhodnutí v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 o dočasné rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích, se mění takto:

1) Název rozhodnutí se nahrazuje tímto:

„Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ze dne 5. června 2015 o prozatímní rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích“.

2) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Solventnostní režimy platné v Austrálii, Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích, se považují za prozatímně rovnocenné s režimem stanoveným v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES.“

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2016.

V Bruselu dne 26. listopadu 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/310**ze dne 26. listopadu 2015****o rovnocennosti solventnostního režimu pro pojišťovny a zajišťovny platného v Japonsku s režimem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 172 odst. 4 a čl. 227 odst. 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2009/138/ES stanoví pro pojišťovny a zajišťovny v Unii solventnostní režim založený na posouzení rizik. Směrnice 2009/138/ES bude na pojistitele a zajišťovatele v Unii v plném rozsahu uplatňována počínaje 1. lednem 2016.
- (2) V souladu s článkem 311 směrnice 2009/138/ES může Komise přijímat akty v přenesené pravomoci upravené v uvedené směrnici i před datem její použitelnosti.
- (3) Článek 172 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti solventnostního režimu třetí země nebo jurisdikce uplatňovaného na zajišťovací činnosti podniků se sídlem v uvedené třetí zemi. Díky pozitivnímu určení rovnocennosti je se zajišťovacími smlouvami, jež jsou uzavřeny s podniky se sídlem v uvedené jurisdikci, nakládáno stejně jako se zajišťovacími smlouvami, jež jsou uzavřeny s podniky, které mají povolení podle uvedené směrnice.
- (4) Podle čl. 172 odst. 4 směrnice 2009/138/ES lze na omezené období určit dočasnou rovnocennost ve vztahu k třetím zemím nebo jurisdikcím, jejichž solventnostní režimy uplatňované na zajišťovací činnosti splňují určitá kritéria. Podle čl. 172 odst. 5 je určení dočasné rovnocennosti platné do 31. prosince 2020 s možností prodloužení o nejvýše jeden rok.
- (5) Článek 227 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti v případě pojistitelů ze třetích zemí, kteří jsou součástí skupin se sídlem v Unii. Pozitivní určení rovnocennosti umožňuje takovým skupinám v případech, kdy je jim povoleno jako konsolidační metoda pro vykazování svých údajů používat metodu odpočtu agregovaných dat, zohlednit pro účely výpočtu skupinového solventnostního požadavku a použitelného kapitálu výpočet kapitálových požadavků a dostupného kapitálu podle pravidel jurisdikce mimo Unii, a nikoliv výpočty na základě směrnice 2009/138/ES.
- (6) Podle čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES lze na omezené období určit prozatímní rovnocennost ve vztahu k třetím zemím nebo jurisdikcím, jejichž solventnostní režimy uplatňované na pojišťovací činnosti splňují určitá kritéria. Určení prozatímní rovnocennosti platí po dobu deseti let s možností prodloužení.
- (7) K posouzení dočasné rovnocennosti podle čl. 172 odst. 4 směrnice 2009/138/ES a prozatímní rovnocennosti podle čl. 227 odst. 5 podle směrnice 2009/138/ES je nutno zvážit řadu kritérií. K těmto kritériím patří některé společné požadavky, zejména na zavedení solventnostního režimu, pravomoci, zdroje a povinnosti orgánu dohledu. Ostatní kritéria se u obou druhů rovnocennosti liší, zejména pokud jde o sbližování s cílem dosáhnout plné rovnocennosti režimu, o výměnu informací s orgány dohledu a o profesní tajemství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (8) Japonský solventnostní režim je upraven zákonem o pojištnictví (*Insurance Business Act*) a vyhláškou o pojištnictví (*Insurance Business Ordinance*) ve znění z roku 2010. Pojistitelé potřebují k výkonu činnosti povolení, jehož vydávání je upraveno komplexním režimem. K výkonu zajišťovací činnosti je v Japonsku nutná licence na neživotní pojištění. Normy řízení a kontroly, řízení rizik a zveřejňování informací jsou zčásti upraveny zásadami dohledu, jež vydala japonská Agentura pro finanční služby (*Japan Financial Services Agency*, JFSA). Zásady dohledu nemají právní sílu zákona, avšak úzce je sleduje orgán JFSA, jenž má pravomoc ukládat nápravná opatření, považuje-li je za vhodné.
- (9) Ohledně systému regulace a dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami, jenž v Japonsku platí, poskytl v březnu 2015 Evropský orgán pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) Komisi radu podle čl. 33 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽¹⁾. Následně byl orgán EIOPA Komisi též nápomocen při posouzení japonského pojištnictví podle čl. 227 odst. 5 a poskytl jí další vstupní informace. Z informací poskytnutých orgánem EIOPA Komise vycházela ve svém posouzení.
- (10) V Japonsku působí nezávislý orgán dohledu nad pojišťovnami, jímž je JFSA. Tento orgán je k výkonu své funkce vybaven potřebnými pravomocemi a zdroji. V roce 2013 působilo v tomto orgánu v rámci dohledu nad pojišťovnami přibližně 100 zaměstnanců na plný úvazek a v jeho ostatních útvech byli k dispozici další. Mezi vyšetřovací pravomoci patří pravomoc provádět inspekce na místě a sankce mají podobu správních výnosů, jimiž lze i např. odebrat licenci či uložit individuální sankce. JFSA může rovněž předávat věci státním zástupcům.
- (11) Pojistitelé a zajistitelé musí orgánu JFSA předkládat obsáhlé zprávy. Tento orgán má široké pravomoci k tomu, aby u těchto subjektů nařídil restrukturalizaci či likvidaci v případě obtíží. Tyto pravomoci byly v posledních desetiletích účinně využívány k řešení situace životních pojišťoven, jež se potýkaly se závažnými obtížemi.
- (12) Orgán JFSA uzavřel řadu dohod o spolupráci s orgány dohledu po celém světě. Od roku 2011 je signatářem vícestranného memoranda o porozumění Mezinárodní asociace dozorů v pojištnictví o výměně informací mezi orgány dohledu nad pojištnictvím. S dalšími orgány dohledu, mj. s některými těmito orgány v Unii, uzavřel řadu dohod o spolupráci na dvou- či vícestranné bázi.
- (13) Zaměstnanci orgánu JFSA podléhají přísným požadavkům na zachování profesního tajemství. Pravidla a postupy, jimiž se JFSA řídí, zajišťují náležitou ochranu důvěrných informací od zahraničních orgánů dohledu. Všichni stávající i bývalí zaměstnanci orgánu JFSA jsou povinni zachovávat důvěrnost veškerých informací, s nimiž se při plnění svých pracovních povinností seznámí. Za neoprávněné zpřístupnění takových informací hrozí disciplinární sankce, trestní vyšetřování a trest. S informacemi od zahraničních orgánů dohledu, které jsou označeny jako důvěrné, se nakládá náležitým způsobem a tyto informace jsou používány pouze pro účely se zahraničním orgánem sjednané.
- (14) Aktiva jsou v případě životních i neživotních pojišťoven oceňována v souladu s japonskými obecně uznávanými účetními zásadami. Většina aktiv, byť ne všechna, se oceňují v reálné hodnotě. Za určitých okolností jsou některé třídy aktiv (například dluhopisy a úvěry) oceňovány účetní hodnotou. Jsou-li aktiva oceňována v historických cenách, je z nerealizovaných zisků a ztrát zohledněna při výpočtu dostupného kapitálu většina. Technické rezervy u životního a dlouhodobého neživotního pojištění jsou diskontovány. Příslušnou diskontní sazbu pravidelně stanoví orgán JFSA. Počínaje dnem uzavření smlouvy lze ocenění technických rezerv upravit pouze směrem nahoru (tyto rezervy nejsou nikdy oceněny hodnotou nižší než ke dni uzavření smlouvy). Nepřihlíží se tedy k vývoji na trhu a dalšímu vývoji (např. růstu úrokových sazeb), který by vedl ke snížení technických rezerv. Pojišťovny jsou rovněž povinny analyzovat za každé účetní období budoucí peněžní toky z hlediska přiměřenosti technických rezerv a v případě potřeby tvořit dodatečné rezervy.
- (15) V případě životních i neživotních pojišťoven může orgán dohledu zasáhnout při překročení tří různých prahových hodnot, jež jsou označeny jako různé „ukazatele míry solventnosti“ (*Solvency Margin Ratios*, SMR) a jsou vyjádřeny jako podíl dvojnásobku kapitálu a kapitálového požadavku označovaného jako „celkové riziko“. Metrika tohoto „celkového rizika“ zohledňuje rizika upisovací a riziko úrokové, tržní, operační a katastrofické. Interní modely jsou akceptovány v případě rizika katastrofického a rizika plynoucího z minimální záruky. JFSA má pravomoc ukládat určitá nápravná opatření i v případě, že není překročena nejvyšší prahová hodnota vedoucí k zásahu orgánu dohledu (SMR nad 200 %). V takovém případě JFSA pojistitele např. vyzve, aby přijali opatření

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

ke zlepšení své ziskovosti, úvěrového rizika, stability či rizika likvidity. Klesne-li SMR pod 0 %, je JFSA oprávněn nařídít úplné či částečné pozastavení výkonu činnosti.

- (16) Prostřednictvím podnikového plánu řízení rizik jsou japonští pojistitelé povinni řídit rizika na individuální a komplexní bázi. Řízení rizik musí probíhat přiměřeným, systematickým a komplexním způsobem. Pojistitelé tak musí i zkoumat, jsou-li řešena relevantní rizika, ověřovat objektivitu a vhodnost norem pro kvantifikaci a analyzovat budoucí kapitálovou přiměřenost, a to v kontextu středně- a dlouhodobé obchodní strategie a podnikatelského prostředí. JFSA rovněž vyžaduje, aby pojistitelé prováděli vlastní posouzení rizik a solventnosti a o jeho výsledcích podávali zprávu správní radě.
- (17) Japonští pojistitelé jsou ze zákona povinni předkládat orgánu JFSA pololetní a výroční zprávu o činnosti. Každoročně navíc musí vypracovávat několik informativních dokumentů a zajistit, aby byly v jejich sídle k dispozici veřejnosti.
- (18) Japonský solventnostní režim se vyvíjí. V roce 2010 byly zavedeny požadavky na solventnost na úrovni skupiny. Od roku 2011, kdy orgán EIOPA začal posuzovat rovnocennost japonského systému dohledu podle článku 172 směrnice 2009/138/ES, provádí Japonsko reformy, které jeho solventnostní režim zkvalitní. V letech 2011, 2012 a 2014 bylo na základě rozvahy sestavené pomocí ekonomického ocenění vypracováno několik zpráv a provedeno několik praktických testů. S ohledem na zvažované novely se lze domnívat, že budoucí vývoj japonského solventnostního režimu přinese výraznější sblížení se směrnicí 2009/138/ES.
- (19) Na základě tohoto posouzení by měl být solventnostní režim, jenž v Japonsku pro pojišťovací a zajišťovací činnosti platí, považován za vyhovující kritériím dočasné rovnocennosti podle čl. 172 odst. 4 směrnice 2009/138/ES a kritériím prozatímní rovnocennosti podle čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES.
- (20) Období dočasné rovnocennosti určené tímto rozhodnutím končí v souladu s čl. 172 odst. 5 směrnice 2009/138/ES dnem 31. prosince 2020.
- (21) Období prozatímní rovnocennosti určené tímto rozhodnutím by mělo v souladu s čl. 227 odst. 6 směrnice 2009/138/ES činit deset let,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Platný solventnostní režim v Japonsku, který se použije na zajišťovací činnosti podniků se sídlem v Japonsku a který je regulován zákonem o pojištnictví, se považuje za dočasně rovnocenný s režimem stanoveným v hlavě I směrnice 2009/138/ES.

Období dočasné rovnocennosti uvedené v prvním pododstavci končí dnem 31. prosince 2020.

Článek 2

Platný solventnostní režim v Japonsku, který se použije na pojišťovací činnosti podniků se sídlem v Japonsku a který je regulován zákonem o pojištnictví, se považuje za prozatímně rovnocenný s režimem stanoveným v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES.

Prozatímní rovnocennost uvedená v prvním pododstavci se uděluje na dobu deseti let ode dne 1. ledna 2016.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS